

31997R2026

21.10.1997

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 288/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2026/97
z dnia 6 października 1997 r.
w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami
Wspólnoty Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając rozporządzenia ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz rozporządzenia przyjęte na podstawie art. 235 Traktatu stosowane w przypadku towarów wyprodukowanych z produktów rolnych, w szczególności przepisy tych rozporządzeń pozwalających na odstępstwo od ogólnej zasady, zgodnie z którą środki ochronne na granicach mają być zastąpione wyłącznie środkami przewidzianymi w tych rozporządzeniach,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem (EWG) nr 2423/88 ⁽²⁾ Rada przyjęła wspólne zasady ochrony przed dumpingiem i subsydiowanym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.

(2) Zasady te zostały przyjęte zgodnie z istniejącymi zobowiązaniami międzynarodowymi, w szczególności zobowiązaniami wynikającymi z art. VI Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu („GATT”), Porozumienia o stosowaniu art. VI GATT („Kodeks Antydumpingowy z 1979 r.”) oraz Porozumienia o interpretacji i zastosowaniu art. VI, XVI i XXIII GATT (Kodeks Subsydiów i Ceł Wyrównawczych).

(3) Wnioski Rundy Urugwajskiej w sprawie wielostronnych negocjacji handlowych doprowadziły do ustanowienia Światowej Organizacji Handlu („WTO”).

(4) Załącznik 1A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu („Porozumienie WTO”), zatwierdzonego decyzją 94/800/WE ⁽³⁾, zawiera między innymi Układ Ogólny w sprawie Taryf Celnych i Handlu z 1994 r. („GATT 1994”), Porozumienie w sprawie rolnictwa („Porozumienie w sprawie rolnictwa”), Porozumienie o stosowaniu art. VI GATT 1994 (zwanego dalej „Porozumieniem Antydumpingowym z 1994 r.”) oraz nowe Porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („Porozumienie w sprawie subsydiów”).

(5) Aby osiągnąć większą przejrzystość i skuteczność stosowania przez Wspólnotę zasad określonych odpowiednio w Porozumieniu Antydumpingowym z 1994 r. oraz Porozumieniu w sprawie subsydiów, uznano za konieczne przyjęcie dwóch oddzielnych rozporządzeń, które szczegółowo określają wymogi zastosowania każdego z tych instrumentów obrony handlu.

(6) Słuszne wydaje się więc wprowadzenie zmian do zasad Wspólnoty regulujących stosowanie środków wyrównawczych w świetle nowych zasad wielostronnych, mając na względzie między innymi procedury wszczęcia postępowania oraz prowadzenia kolejnych czynności dochodzeniowych, obejmujących ustalenie i traktowanie okoliczności faktycznych, wprowadzenie środków tymczasowych, nałożenie i pobór ceł wyrównawczych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 z 26.3.1997, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1998, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 522/94 (Dz.U. L 66 z 10.3.1994, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 1.

- okres trwania i przegląd środków wyrównawczych oraz publiczne ujawnienie informacji dotyczących czynności dochodzeniowych w sprawach środków wyrównawczych.
- (7) Z uwagi na zakres zmian wprowadzonych przez nowe Porozumienia oraz w celu zapewnienia odpowiedniego i przejrzystego wdrożenia nowych zasad należy, w miarę możliwości, dostosować język nowych porozumień do ustawodawstwa Wspólnoty.
- (8) Ponadto słuszne wydaje się szczegółowe wyjaśnienie, kiedy subsydlum może być uznane za istniejące, zgodnie z jakimi przepisami będzie stanowić podstawę środków wyrównawczych (w szczególności, czy subsydlum zostało udzielone na szczególnych zasadach) oraz jakie kryteria należy stosować do wyliczenia kwoty subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych.
- (9) Określając istnienie subsydlum, należy wykazać wkład finansowy rządu bądź innego organu publicznego na terytorium kraju bądź też wsparcie w jakiejś formie dochodu bądź ceny w rozumieniu art. XVI GATT z 1994 r. oraz że korzyść z tego wynikająca została przyznana przedsiębiorstwu przyjmującemu.
- (10) Konieczne jest szczegółowe wyjaśnienie, jakiego rodzaju subsydlum nie stanowią podstawy środków wyrównawczych oraz jakie stosuje się procedury, jeżeli w trakcie czynności dochodzeniowych stwierdza się, że przedsiębiorstwo będące przedmiotem dochodzenia otrzymało subsydlum niestanowiące podstawy środków wyrównawczych.
- (11) Porozumienie w sprawie subsydlum stanowi, że przepisy dotyczące subsydlum niestanowiących podstawy środków wyrównawczych przestają obowiązywać pięć lat po dacie wejścia w życie Porozumienia WTO, chyba że zostaną przedłużone na mocy wspólnej umowy członków Światowej Organizacji Handlu; może okazać się konieczne wprowadzenie odpowiednich zmian do niniejszego rozporządzenia w przypadku nieprzedłużenia ważności tych przepisów.
- (12) Środki wymienione w załączniku 2 do Porozumienia w sprawie rolnictwa nie stanowią podstawy środków wyrównawczych w zakresie przewidzianym w tym Porozumieniu.
- (13) Pożądanym jest sformułowanie jasnej i szczegółowej informacji dotyczącej czynników, które mogą być istotne dla stwierdzenia, czy subsydiowanie przywozu spowodowało istotne szkody lub może spowodować szkody; wykazując, że ilość i poziom cen przywożonych towarów są źródłem szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, należy zwrócić uwagę na wpływ innych czynników, w szczególności warunków rynkowych występujących we Wspólnocie.
- (14) Zalecane jest zdefiniowanie terminu „przemysł wspólnotowy” oraz ewentualne wykluczenie stron związanych z wywozem z takiego przemysłu oraz zdefiniowanie terminu „związany”; konieczne jest również wprowadzenie przepisu o nałożeniu cła wyrównawczego na rzecz producentów w regionie Wspólnoty oraz ustanowienie wytycznych w zakresie definicji takiego regionu.
- (15) Konieczne jest określenie strony, która może wnieść skargę dotyczącą ceł wyrównawczych, oraz zakresu, w jakim powinna być ona poparta przez przemysł wspólnotowy, oraz informacji na temat subsydlum stanowiących podstawę środków wyrównawczych, szkody oraz związku przyczynowego, jaki taka skarga powinna zawierać; jest również celowe określenie procedur odrzucenia skarg lub wszczęcia postępowania.
- (16) Konieczne jest określenie sposobu powiadamiania zainteresowanych stron o kwestiach wymaganych przez organy władzy oraz możliwości przedstawiania przez nich odpowiednich dowodów oraz obrony własnych interesów; pożądanym jest również jasne określenie zasad i procedur, jakie należy stosować w trakcie dochodzenia, w szczególności zasad, dzięki którym zainteresowane strony przedstawiają się, mogą zaprezentować swoje opinie i przedstawić informacje w określonym terminie, jeżeli takie opinie i informacje mają zostać uwzględnione; słuszne jest również określenie warunków dostępu do informacji oraz komentowania przez zainteresowane strony informacji przedstawionych przez inne zainteresowane strony; ponadto Państwa Członkowskie oraz Komisja powinny współpracować w gromadzeniu informacji.
- (17) Konieczne jest określenie warunków nakładania tymczasowych opłat celnych, w tym warunków, w których mogą być one nałożone nie wcześniej niż 60 dni przed

wszczęciem postępowania i nie później niż dziewięć miesięcy po tym terminie; Komisja może nałożyć takie cła tylko na okres czterech miesięcy.

- (18) Konieczne jest określenie procedur akceptacji zobowiązań eliminujących lub kompensujących subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych oraz szkody zamiast nakładania tymczasowych lub ostatecznych opłat celnych; słuszne jest również określenie konsekwencji naruszenia lub wycofania się ze zobowiązań oraz nałożenie tymczasowych opłat celnych w sytuacji podejrzenia naruszenia lub w razie konieczności przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia wyników badań; akceptując zobowiązania, należy zwracać uwagę, aby proponowane zobowiązania oraz ich egzekwowanie nie prowadziły do zachowań antykonkurencyjnych.
- (19) Konieczne jest wprowadzenie przepisu stanowiącego, że zakończenie spraw, bez względu na przyjęcie bądź nie środków ostatecznych, nastąpi zazwyczaj w ciągu 12 miesięcy, a w żadnym wypadku nie później niż 13 miesięcy od wszczęcia dochodzenia.
- (20) Dochodzenie bądź postępowanie powinno zostać zakończone w przypadku, gdy kwota subsydiów jest minimalna, lub jeżeli, szczególnie w przypadku towarów przywożonych z krajów rozwijających się, ilość subsydiowanych towarów lub szkoda jest nieistotna i właściwe jest określenie tych kryteriów; w przypadku zastosowania środków, trzeba zapewnić zakończenie postępowania oraz ustalić, że środki będą mniejsze niż kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, jeżeli ta mniejsza kwota usunie szkodę; należy określić metodę wyliczenia poziomu środków w przypadkach pobierania próbek.
- (21) Konieczne jest zapewnienie działającego z mocą wsteczną poboru tymczasowych opłat celnych, jeżeli uznane zostanie to za właściwe, oraz określenie okoliczności, które mogą uruchomić z mocą wsteczną stosowanie opłat celnych w celu uniknięcia podważenia środków ostatecznych, które mają być zastosowane; należy ponadto zapewnić, by opłaty celne mogły być stosowane z mocą wsteczną w przypadku naruszenia bądź wycofania się ze zobowiązań.
- (22) Konieczne jest zapewnienie, by środki uległy przedawnieniu po okresie pięciu lat, o ile przegląd nie wykaże, że należy je utrzymać; konieczne jest również
- zapewnienie, w przypadkach dostarczenia wystarczających dowodów o zmienionych okolicznościach, przeglądów tymczasowych lub dochodzenia mających na celu określenie, czy zagwarantowano zwrot ceł wyrównawczych.
- (23) Nawet jeżeli Porozumienie w sprawie subsydiów nie zawiera przepisów dotyczących obejścia środków wyrównawczych, istnieje możliwość takiego obejścia, podobnego, lecz nie identycznego z obejściem środków antidumpingowych; wydaje się więc słuszne wprowadzenie w życie w niniejszym rozporządzeniu przepisu zakazującego obchodzenie.
- (24) Słuszne jest zezwolenie na zawieszenie środków wyrównawczych w przypadku tymczasowej zmiany warunków rynkowych, która sprawia, że dalsze stosowanie tych środków jest czasowo niewłaściwe.
- (25) Konieczne jest zapewnienie, by przywożone towary podlegające badaniu były przedmiotem rejestracji w momencie przywozu, aby umożliwić zastosowanie środków przeciwko takiemu przywozowi towarów.
- (26) Aby zapewnić należyte zastosowanie środków, konieczne jest, aby Państwa Członkowskie monitorowały i składały sprawozdanie Komisji na temat przywozu produktów podlegających dochodzeniu lub zastosowaniu środków oraz kwot pobranych opłat celnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (27) Konieczne jest zapewnienie regularnych konsultacji ze strony Komitetu Doradczego na określonych etapach dochodzenia; Komisja powinna składać się z przedstawicieli Państw Członkowskich oraz przedstawiciela Komisji pełniącego funkcję przewodniczącego.
- (28) Wskazane jest zapewnienie wizyt kontrolnych mających na celu sprawdzenie dostarczonych informacji na temat subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych bądź szkód, przy czym takie wizyty powinny być uzależnione od właściwych odpowiedzi na otrzymane kwestionariusze.
- (29) Niezbędne jest zapewnienie dostarczenia próbek w przypadku dużej liczby stron bądź transakcji w celu umożliwienia zakończenia dochodzenia w wyznaczonym terminie.

- (30) Konieczne jest zapewnienie, w przypadku gdy strony nie współpracują ze sobą w sposób zadowalający, wykorzystania innych informacji do ustalenia wyników badań oraz wykorzystania mniej korzystnych informacji niż w przypadku gdyby strony ze sobą współpracowały.
- (31) Należy wprowadzić postanowienie o takim traktowaniu poufnych informacji, aby tajemnice handlowe oraz tajemnice rządowe nie były ujawniane.
- (32) Niezbędne jest wprowadzenie przepisów o należywym ujawnianiu istotnych faktów i okoliczności stronom, które kwalifikują się do takiego traktowania, oraz aby ujawnianie takie uwzględniało proces podejmowania decyzji we Wspólnocie, w okresie umożliwiającym stronom obronę ich interesów.
- (33) Rozsądne jest stworzenie systemu administracyjnego, w ramach którego można przedstawiać argumenty, czy środki te są w interesie Wspólnoty, w tym w interesie konsumentów, oraz określać terminy, w których informacje takie można przedstawiać łącznie z prawem ujawniania zainteresowanych stron.
- (34) Stosując zasady Porozumienia w sprawie subsydiów, istotne jest, w celu utrzymania równowagi praw i obowiązków, określonych w tym Porozumieniu, aby Wspólnota uwzględniła ich interpretację przez głównych partnerów handlowych Wspólnoty, zgodnie z ustawodawstwem lub ustaloną praktyką.
- (35) Rozporządzeniem (WE) nr 3284/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie ochrony przed przywozem subsydiowanych towarów z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ Rada zastąpiła rozporządzenie (WE) nr 2423/88 oraz wprowadziła nowy system ochrony przed subsydiowaniem przywozu z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.
- (36) Problemy przygotowania projektu tekstu rozporządzenia (WE) nr 3284/94 uwidoczniły się w momencie publikacji; ponadto niniejsze rozporządzenie zostało już zmienione.

- (37) W celu zachowania jasności, przejrzystości i pewności prawnej rozporządzenie to powinno być uchylone i zastąpione, bez uszczerbku dla wszczętych postępowań w sprawie ceł wyrównawczych na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (EWG) nr 2423/88,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zasady

1. Cło wyrównawcze może zostać nałożone w celu skompensovania wszelkich przyznanych subsydiów, bezpośrednio bądź pośrednio, dla wytworzenia, produkcji, wywozu lub przywozu dowolnego produktu, którego dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie powoduje szkodę.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia produkt uważany jest za subsydiowany, jeżeli korzysta z subsydium podlegającego środkom wyrównawczym zgodnie z art. 2 oraz 3.
3. Subsydium takie może być przyznane przez władze publiczne kraju pochodzenia przywożonego produktu lub przez władze publiczne kraju pośredniczącego, z którego produkt jest wywożony do Wspólnoty, zwanym do celów niniejszego rozporządzenia „krajem wywozu”.

Do celów niniejszego rozporządzenia „władza publiczna” oznacza każdy organ publiczny na terytorium kraju pochodzenia lub wywozu.

4. Bez względu na ust. 1, 2 oraz 3 w przypadku, gdy produkty nie są bezpośrednio przywożone do Wspólnoty z kraju pochodzenia, lecz wwożone do Wspólnoty z kraju pośredniczącego, stosuje się w pełni przepisy niniejszego rozporządzenia, a transakcja bądź transakcje, tam gdzie to stosowane, są uznane za przeprowadzone między krajem pochodzenia a Wspólnotą.

5. Do celów niniejszego rozporządzenia „podobny produkt” oznacza produkt, który jest identyczny, to jest produkt przypominający pod wszystkimi względami rozpatrywany produkt lub, w przypadku braku takiego produktu, inny produkt, który

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 22. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1252/95 (Dz.U. L 122 z 2.6.1995, str. 2).

wprawdzie nie przypomina go pod wszystkimi względami, ma właściwości, które w dużej mierze przypominają właściwości rozpatrywanego produktu.

Artykuł 2

Definicja subsydium

Subsydium uważa się, że istnieje, jeżeli:

- 1) a) władze publiczne kraju pochodzenia lub wywozu wniosły wkład finansowy, to znaczy, gdy:
  - i) praktyka władz publicznych zakłada bezpośrednie przekazanie środków finansowych (na przykład dotacje, pożyczki, dopłaty do kapitału własnego), potencjalnie bezpośrednie transfery środków finansowych lub zobowiązań (na przykład gwarancje pożyczek);
  - ii) należny dochód władz publicznych normalnie pobierany zostaje utracony lub niepobrany (na przykład bodźce finansowe w rodzaju ulg podatkowych); w tym zakresie, zwolnienie przywożonych produktów z opłat celnych i podatków, którymi objęty jest podobny produkt przeznaczony do krajowej konsumpcji lub umorzenie takich ceł lub podatków w kwotach nieprzekraczających tych, które zostały naliczone, nie jest traktowany jako subsydium pod warunkiem, że takie zwolnienie jest przyznawane zgodnie z przepisami załączników I-III;
  - iii) władze publiczne zapewniają towary i usługi inne niż ogólna infrastruktura bądź też nabywają towary;
  - iv) władze publiczne:
    - dokonują płatności na rzecz mechanizmu finansującego,
    - lub
    - powierzają lub wyznaczają prywatnej jednostce wykonywanie jednej lub wielu rodzajów funkcji określonych w i), ii) oraz iii), które zazwyczaj są w przyznane rządowi, a praktyka nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez rząd;
- lub
- b) ma miejsce jakakolwiek forma wsparcia w zakresie dochodów lub cen w rozumieniu art. XVI GATT z 1994 r.; oraz

2) świadczenie jest niniejszym przyznane.

Artykuł 3

Subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych

1. Subsydia podlegają środkom wyrównawczym wyłącznie, jeżeli są to subsydia szczególne określone w ust. 2, 3 i 4.

2. W celu ustalenia, czy subsydia są szczególne dla przedsiębiorstwa, przemysłu bądź grupy przedsiębiorstw lub gałęzi przemysłu (zwanymi dalej „niektórymi przedsiębiorstwami”) w ramach jurysdykcji organu udzielającego subsydium, stosuje się następujące zasady:

- a) jeżeli organ przyznający lub ustawodawstwo, na podstawie którego działa organ przyznający, wyraźnie ogranicza dostęp do subsydiów niektórym przedsiębiorstwom, subsydium takie jest szczególne;
- b) jeżeli organ przyznający lub ustawodawstwo, na podstawie którego działa organ przyznający, określa obiektywne kryteria lub zasady regulujące uprawnienie do otrzymania subsydium i jego kwotę, szczególność nie występuje, pod warunkiem że uprawnienie jest automatyczne, zaś kryteria i warunki są ściśle przestrzegane.

Do celów niniejszego artykułu obiektywne kryteria i warunki oznaczają kryteria i warunki, które są neutralne, nie traktują priorytetowo niektórych przedsiębiorstw w stosunku do innych przedsiębiorstw i które mają charakter ekonomiczny i zastosowania horyzontalne, jak np. liczba pracowników lub wielkość przedsiębiorstwa.

Kryteria lub warunki muszą być wyraźnie określone przez prawo, przepisy wykonawcze lub inny urzędowy dokument w sposób umożliwiający weryfikację;

- c) jeżeli, bez względu na brak szczególności wynikającej ze stosowania zasad ustanowionych w lit. a) i b), istnieją powody, aby sądzić, że subsydium może być faktycznie szczególne, można rozważyć inne czynniki. Czynniki takimi są: korzystanie z programu subsydiów przez ograniczoną liczbę niektórych przedsiębiorstw; pierwszeństwo wykorzystania przez niektóre przedsiębiorstwa; udzielanie nieproporcjonalnie dużych kwot subsydium niektórym przedsiębiorstwom; oraz sposób działania według uznania przy podejmowaniu decyzji w sprawie subsydium przez organ przyznający subsydium. W tym względzie należy uwzględnić w szczególności informacje na temat częstotliwości odrzucania lub zatwierdzania wniosków o udzielenie subsydium oraz uzasadnienie takich decyzji.

Stosując akapit pierwszy, należy brać pod uwagę stopień zróżnicowania działalności gospodarczej podlegający jurysdykcji

organu przyznającego, a także okres działania programu subsydiów.

3. Subsydium, które ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw znajdujących się w obrębie określonego obszaru geograficznego podlegającego jurysdykcji organu przyznającego, jest subsydem szczególnym. Ustalanie bądź zmiana ogólnie stosowanych stawek podatkowych przez wszystkie uprawnione do tego szczebla administracji rządowej nie jest traktowane jako subsydem szczególne do celów niniejszego rozporządzenia.

4. Bez względu na ust. 2 i 3 następujące subsydia są traktowane jako subsydia szczególne:

a) subsydia uwarunkowane, prawnie lub faktycznie, wyłącznie jednym lub jednym z kilku innych warunków, wynikami wywozu, włączając w tym określone w załączniku I.

Subsydia są traktowane jako faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu, gdy stan faktyczny wskazuje, że przyznanie subsydium, bez prawnego uwarunkowania od wyników wywozu, jest w istocie związane z aktualną lub przewidywaną wielkością wywozu lub przychodami z wywozu. Sam fakt, że subsydem jest przyznawane przedsiębiorstwom prowadzącym wywóz, nie stanowi podstawy do traktowania jako subsydium wywozowego w rozumieniu niniejszego przepisu;

b) subsydia uwarunkowane, wyłącznie jednym lub między innymi warunkami, preferencyjnym wykorzystywaniem towarów krajowych w stosunku do towarów przywożonych.

5. Każde ustalenie szczególności zgodnie z przepisami niniejszego artykułu powinno być wyraźnie umotywowane na podstawie konkretnych dowodów.

Artykuł 4

Subsydia niestanowiące podstawy środków wyrównawczych

1. Następujące subsydia nie podlegają środkom wyrównawczym:

a) subsydia, które nie są szczególne w rozumieniu art. 3 ust. 2 oraz 3;

b) subsydia, które są szczególne w rozumieniu art. 3 ust. 2 oraz 3, lecz które spełniają warunki przewidziane w ust. 2, 3 lub 4 niniejszego artykułu;

c) składnik subsydium, który może występować w dowolnych środkach wymienionych w załączniku IV.

2. Subsydia na działalność badawczą prowadzoną przez firmy lub instytucje szkolnictwa wyższego bądź placówki badawcze na zasadzie kontraktu z firmami nie podlegają środkom wyrównawczym, jeżeli subsydia pokrywają nie więcej niż 75 % kosztów badań przemysłowych lub 50 % kosztów działalności rozwojowej na etapie przed wystąpieniem konkurencji i jeżeli takie subsydia są ograniczone wyłącznie do:

a) kosztów osobowych (naukowców, pracowników technicznych oraz innych pracowników pomocniczych zatrudnionych wyłącznie w działalności badawczej);

b) kosztów urządzeń, wyposażenia, gruntów oraz budynków wykorzystywanych wyłącznie i stale (z wyjątkiem ich zbycia na zasadach komercyjnych) w działalności badawczej;

c) koszty doradztwa oraz podobnych usług wykorzystywanych wyłącznie w działalności badawczej, w tym zakupionych u źródeł zewnętrznych badań, wiedzy technicznej, patentów itp.;

d) dodatkowych kosztów ogólnych poniesionych bezpośrednio w wyniku działalności badawczej;

e) innych kosztów bieżących (takich jak koszty materiałów, zaopatrzenia oraz podobnych) poniesionych bezpośrednio w wyniku działalności badawczej.

Akapitu pierwszego nie stosuje się do cywilnych statków powietrznych (zgodnie z definicją zawartą w Porozumieniu w sprawie handlu cywilnymi statkami powietrznymi z 1979 r., z dalszymi zmianami, lub w innym późniejszym Porozumieniu zmieniającym lub zastępującym takie Porozumienie).

Do celów akapitu pierwszego:

a) dopuszczalne poziomy subsydiów niestanowiących podstawy do środków wyrównawczych są ustalone poprzez odniesienie do całkowitych uprawnionych kosztów poniesionych w czasie trwania indywidualnego projektu.

W przypadku programów obejmujących zarówno „badania przemysłowe” oraz „działalność rozwojową na etapie przed wystąpieniem konkurencji” dopuszczalny poziom subsydium niestanowiącego podstawy środków wyrównawczych nie przekracza zwykłej średniej dopuszczalnych poziomów subsydiów niestanowiących podstawy środków wyrównawczych stosowanych do dwóch powyższych kategorii, wyliczonych na podstawie uprawnionych kosztów określonych w lit. a)–e) akapitu pierwszego;

b) wyrazy „badania przemysłowe” oznaczają planowane poszukiwania lub krytyczne badania mające na celu odkrycie nowej wiedzy, przy czym taka wiedza ma być użyteczna przy opracowywaniu nowych produktów, procesów bądź usług lub

wprowadzaniu udoskonaleń do istniejących produktów, procesów lub usług;

- c) termin „działalność rozwojowa na etapie przed wystąpieniem konkurencji” oznacza wykorzystanie wyników badań przemysłowych w planach i projektach nowych, zmodyfikowanych produktów, procesów lub usług, bez względu na to, czy są przeznaczone na sprzedaż czy do użycia, w tym stworzenie pierwszego prototypu nienadającego się do użytku handlowego. Może to na dalszym etapie obejmować opracowanie i projektowanie alternatywnych produktów, procesów lub usług oraz wstępną demonstrację lub projekty pilotażowe, pod warunkiem że te projekty nie mogą być przekształcone ani wykorzystane do zastosowań przemysłowych ani handlowych. Nie obejmuje on rutynowych lub okresowych modyfikacji istniejących produktów, linii produkcyjnych, procesów produkcyjnych, usług lub innej działalności bieżącej, nawet jeżeli modyfikacje te stanowiłyby udoskonalenie.

3. Subsydia dla regionów o niekorzystnych warunkach gospodarowania w obrębie terytorium kraju pochodzenia i/lub wywozu, zgodnie z ramowym planem rozwoju regionalnego, które nie byłyby szczególnie w przypadku zastosowania kryteriów ustanowionych w art. 3 ust. 2 oraz 3 do każdego uprawnionego regionu, nie podlegają środkom wyrównawczym, jeżeli:

- a) każdy region o niekorzystnych warunkach gospodarowania stanowi wyraźnie wyznaczony przyległy obszar geograficzny o określonej tożsamości gospodarczej i administracyjnej;
- b) region jest uważany za region o niekorzystnych warunkach gospodarowania na podstawie neutralnych i obiektywnych kryteriów, wskazujących, że trudności regionu wynikają z okoliczności, które nie są okolicznościami tymczasowymi: takie kryteria muszą być wyraźnie określone przepisami prawa, rozporządzeniem czy innym oficjalnym dokumentem w sposób umożliwiający weryfikację;
- c) kryteria określone w lit. b) obejmują ocenę rozwoju gospodarczego opartą przynajmniej na jednym z poniższych czynników:

— albo dochód na jednego mieszkańca lub dochód gospodarstwa domowego na jednego mieszkańca lub produkcje krajowym brutto na jednego mieszkańca, który nie może przekraczać 85 % średniej dla terytorium danego kraju pochodzenia lub wywozu,

— poziom bezrobocia, który musi wynosić przynajmniej 110 % średniej dla terytorium danego kraju pochodzenia lub wywozu;

mierzony w okresie trzech lat; ocena taka może jednak być złożona i obejmować inne czynniki.

Do celów akapitu pierwszego:

- a) „ramowy plan rozwoju regionalnego” oznacza, że programy subsydiów regionalnych są częścią wewnętrznie spójnej i ogólnie stosowanej polityki rozwoju regionalnego oraz że subsydia dla rozwoju regionalnego nie są udzielane w odizolowanych obszarach geograficznych niemających praktycznie wpływu na rozwój regionu;
- b) „neutralne i obiektywne kryteria” oznaczają kryteria, które nie traktują priorytetowo niektórych regionów w sposób wykraczający poza poziom konieczny do eliminacji bądź ograniczenia różnic regionalnych w ramach polityki rozwoju regionalnego. W tym względzie programy subsydiów regionalnych określają górny pułap kwoty subsydium, którą można przydzielić na każdy subsydiowany projekt. Takie pułapy należy zróżnicować według różnych poziomów rozwoju regionów uprawnionych do uzyskania subsydium i przedstawiać w kategoriach kosztów inwestycyjnych lub kosztów tworzenia miejsc pracy. W ramach takich pułapów podział subsydiów jest dostatecznie szeroki i równy dla uniknięcia dominującego wykorzystania subsydiów lub udzielenie niewspółmiernie wysokich kwot subsydiów dla niektórych przedsiębiorstw.

Ten przepis stosuje się w świetle kryteriów określonych w art. 3 ust. 2 i ust. 3.

4. Subsydia dla popierania przystosowania istniejących urządzeń do nowych wymogów środowiska nałożonych przez prawo i/lub przepis wykonawczy, powodujący większe ograniczenia i obciążenia finansowe dla przedsiębiorstw, nie podlegają środkom wyrównawczym, pod warunkiem że subsydium:

- a) jest środkiem jednorazowym; oraz
- b) jest ograniczone do 20 % kosztów przystosowania; oraz
- c) nie pokrywa kosztów zastąpienia i prowadzenia subsydiowanej inwestycji, które muszą być w pełni poniesione przez firmę; oraz
- d) jest bezpośrednio powiązane i proporcjonalne do planowanego przez firmę ograniczenia zagrożeń i zanieczyszczenia oraz nie pokrywa żadnych oszczędności, które mogą być uzyskane w zakresie kosztów produkcji; oraz
- e) jest dostępne dla wszystkich przedsiębiorstw, które mogą przyjąć nowe wyposażenie i/lub procesy produkcyjne.

Do celów akapitu pierwszego termin „istniejące urządzenia” oznacza urządzenia, które w momencie nałożenia nowych wymogów w zakresie ochrony środowiska naturalnego działały od przynajmniej dwóch lat.

Artykuł 5

Kalkulacja kwoty subsydium stanowiącego podstawę dla środków wyrównawczych

Do celów niniejszego rozporządzenia kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest wyliczona w kategoriach korzyści dla odbiorcy, których istnienie stwierdzono w okresie prowadzenia dochodzenia w sprawie subsydiowania. Zazwyczaj okres ten jest najbliższym okresem obrachunkowym beneficjanta, lecz może być też innym przynajmniej sześciomiesięcznym okresem poprzedzającym wszczęcie dochodzenia, dla którego dostępne są dane finansowe i inne istotne dane.

Artykuł 6

Kalkulacja świadczenia na rzecz odbiorcy

Dla kalkulacji świadczenia na rzecz odbiorcy stosuje się następujące zasady:

- a) uczestnictwo władz publicznych w kapitale akcyjnym nie jest traktowane jako przyznanie świadczenia na rzecz odbiorcy, chyba że inwestycja może być uznana za niezgodną z normalną praktyką inwestycyjną (włączając rezerwę na kapitał podwyższonego ryzyka) prywatnych inwestorów na terytorium kraju pochodzenia i/lub wywozu;
- b) pożyczka udzielona przez władze publiczne nie jest traktowana jako przyznanie korzyści, chyba że istnieje różnica między kwotą, jaką przedsiębiorstwo otrzymujące pożyczkę płaci od pożyczki rządowej, oraz kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną pożyczkę komercyjną, jaką mogłaby faktycznie uzyskać na rynku. W tym przypadku korzyść est różnicą między tymi kwotami;
- c) pożyczka gwarantowana przez władze publiczne nie jest traktowana jak przyznanie korzyści, chyba że istnieje różnica między kwotą, jaką firma otrzymująca gwarancję płaci od pożyczki gwarantowanej przez rząd oraz kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną pożyczkę komercyjną w przypadku braku gwarancji rządowej. W tym przypadku świadczenie jest różnicą między tymi kwotami, skorygowaną o wszelkie różnice w opłatach;

- d) dostarczenie towarów i usług bądź nabycie towarów przez władze publiczne nie jest traktowane jako udzielenie świadczenia, chyba że dostawa odbywa się za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia lub też jeżeli zakup odbywa się za kwotę wyższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Odpowiedniość wynagrodzenia jest określona w odniesieniu do aktualnych warunków rynkowych w stosunku do przedmiotowego produktu lub usługi w kraju dostawy lub nabycia (włączając cenę, jakość, dostępność, zbywalność towaru, transport oraz inne warunki zakupu lub sprzedaży).

Artykuł 7

Przepisy ogólne dotyczące wyliczeń

1. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest określona na jednostkę subsydiowanego produktu wywożonego na teren Wspólnoty.

Ustalając tę kwotę, należy odliczyć od ogólnej kwoty subsydium następujące elementy:

- a) opłaty pobierane przy składaniu wniosków lub inne koszty obowiązkowo poniesione w celu zakwalifikowania się do uzyskania subsydium lub koszty jego uzyskania;
- b) podatki wywozowe, opłaty celne oraz inne opłaty nałożone na wywóz produktu na teren Wspólnoty szczególnie przeznaczone na skompensowanie subsydium.

W przypadku zgłoszenia przez zainteresowaną stronę roszczenia odliczenia strona ta musi udowodnić zasadność roszczenia.

2. Jeżeli subsydium nie jest udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości, kwota subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych jest ustalona poprzez przydzielenie wartości całkowitego subsydium, jeśli, to właściwe ponad poziom produkcji, sprzedaży czy wywozu przedmiotowych produktów w okresie prowadzenia dochodzenia w związku z dotowaniem.

3. Jeżeli subsydium może być związane z nabyciem lub nabyciem w przyszłości środków trwałych, kwota subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych jest wyliczona poprzez rozłożenie subsydium na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich aktywów w danym przemyśle. Tak wyliczona kwota przypisana do okresu dochodzenia, obejmująca to, co wynika ze środków trwałych nabytych przed tym okresem, jest przydzielona w sposób opisany w ust. 2.

Jeżeli aktywa nie podlegają amortyzacji, subsydium jest wyceniane jako nieoprocentowana pożyczka i traktowane zgodnie z art. 6 lit. b).

4. Jeżeli subsydlum nie może być powiązane z nabyciem środków trwałych, kwota świadczenia otrzymanego w okresie prowadzenia dochodzenia jest zasadniczo przypisana temu okresowi i przydzielona w sposób określony w ust. 2, chyba że specjalne okoliczności uzasadniają przypisanie subsydlum innemu okresowi.

Artykuł 8

Ustalenie szkody

1. Do celów niniejszego rozporządzenia wyraz „szkoda”, chyba że ustalono inaczej, oznacza istotną szkodę majątkową dla wspólnotowego przemysłu, zagrożenie wyrządzenia szkody majątkowej dla wspólnotowego przemysłu lub istotne opóźnienie w stworzeniu takiego przemysłu i jest interpretowany zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

2. Ustalenie szkody opiera się na pozytywnych dowodach i obejmuje badanie zarówno:

- a) wielkości przywozu towarów po cenach subsydiowanych oraz wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na ceny podobnych produktów na rynku Wspólnoty; oraz
- b) wpływu tych towarów przywożonych na wspólnotowy przemysł.

3. W odniesieniu do przywozu towarów po cenach subsydiowanych należy uwzględnić fakt, czy nastąpił istotny wzrost przywozu towarów po cenach subsydiowanych w kategoriach bezwzględnych czy względnych w stosunku do produkcji i konsumpcji we Wspólnocie. W odniesieniu do wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na ceny należy uwzględnić fakt, czy nastąpiło istotne zniżenie ceny w wyniku przywozu towarów po cenach subsydiowanych w porównaniu z ceną podobnego produktu we wspólnotowym przemyśle lub czy wpływ takiego przywozu może w inny sposób doprowadzić do istotnego obniżenia cen lub powstrzymania wzrostu cen, który nastąpiłby w przeciwnym wypadku. Żaden czynnik ani większa liczba tych czynników nie stanowi decydującej wskazówki.

4. Jeżeli przywóz produktu z więcej niż jednego kraju podlega równocześnie dochodzeniu w sprawie cła wyrównawczego, wpływ takiego przywozu będzie oceniany w sposób łączny tylko w przypadku stwierdzenia, że:

- a) kwota subsydlów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalona w stosunku do przywozu z każdego kraju jest większa niż kwota minimalna określona w art. 14 ust. 5 i że wielkość przywożonych towarów z każdego kraju nie jest nieistotna; oraz

- b) łączna ocena wpływu przywozu jest właściwa w świetle warunków konkurencji między przywożonymi produktami a warunkami konkurencji między przywożonymi produktami i podobnym produktem wspólnotowym.

5. Badanie wpływu przywozu towarów po subsydiowanych cenach na dany wspólnotowy przemysł obejmuje ocenę istotnych czynników ekonomicznych oraz wskaźników mających wpływ na stan przemysłu, włączając: fakt, że przemysł ciągle jeszcze zwalcza skutki dawnego subsydiowania lub dumpingu, wielkość kwoty subsydlów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, faktyczny i potencjalny spadek sprzedaży, zyski, produkcję, udział rynkowy, wydajność, zwrot z inwestycji, wykorzystanie zdolności produkcyjnych; czynniki wpływające na ceny we Wspólnocie; faktyczny i potencjalny negatywny wpływ na przepływ środków pieniężnych, stan zapasów, zatrudnienie, wynagrodzenia, wzrost, zdolność gromadzenia kapitału lub inwestycji oraz, w przypadku rolnictwa, wzrost obciążenia rządowych programów wsparcia. Wykaz ten nie jest wyczerpujący, ani też żaden pojedynczy czynnik ani większa liczba tych czynników nie musi stanowić decydującej wskazówki.

6. Należy wykazać na podstawie wszystkich istotnych dowodów przedstawionych w związku z ust. 2, że przywóz towarów po subsydiowanych cenach przynosi szkodę w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. W szczególności wiąże się to z koniecznością wykazania, że ilość i/lub poziomy cen określone na podstawie ust. 3 są odpowiedzialne za wpływ na wspólnotowy przemysł, jak przewidziano w ust. 5, oraz że wpływ ten istnieje w stopniu umożliwiającym jego klasyfikację jako istotny.

7. Znane czynniki inne niż przywóz towarów po cenach subsydiowanych, które przynoszą szkodę wspólnotowemu przemysłowi, są również badane w celu upewnienia się, że szkody wyrządzonej przez te czynniki nie można przypisać przywózowi towarów po cenach subsydiowanych zgodnie z ust. 6. Czynniki, które mogą być brane pod uwagę w tym względzie obejmują ilość i ceny w przywozie towarów po cenach niesubsydiowanych, spadek popytu czy też zmiany struktury spożycia, restrykcyjne praktyki handlowe oraz konkurencja między producentami z państw trzecich oraz producentami z krajów Wspólnoty, rozwój technologii oraz wyniki w zakresie wywozu oraz wydajność wspólnotowego przemysłu.

8. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych jest oceniany w stosunku do produkcji podobnego produktu przez wspólnotowy przemysł, jeżeli dostępne dane umożliwiają oddzielną identyfikację tej produkcji na podstawie takich kryteriów, jak proces produkcyjny, sprzedaż i zyski producentów. Jeżeli oddzielna identyfikacja tej produkcji nie jest możliwa, wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych jest oceniany poprzez badanie produkcji najwyższej grupy lub

asortymentu produktów obejmujących podobny produkt, dla którego można uzyskać niezbędne informacje.

9. Określenie zagrożenia wyrządzenia szkody majątkowej jest oparte na faktach, a nie tylko na zarzutach, przypuszczeniach czy odległych możliwościach. Zmiana okoliczności, które stworzą sytuację, w której subsydium wyrządzi szkodę, musi być dokładnie przewidziana i stanowić bezpośrednie zagrożenie.

Stwierdzając istnienie zagrożenia szkodą majątkową, należy zwrócić uwagę między innymi na takie czynniki, jak:

- a) charakter przedmiotowego subsydium lub subsydiów oraz skutki handlowe, jakie mogą z nich wynikać;
- b) znaczne tempo wzrostu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na rynek Wspólnoty, wskazujące na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu;
- c) dostatecznie swobodnie rozporządzalna przez eksportera zdolność do sprzedaży lub znaczny rychły wzrost takiej zdolności, wskazujący na prawdopodobieństwo istotnego wzrostu wywozu towarów po cenach subsydiowanych na teren Wspólnoty, uwzględniając dostępność do innych rynków eksportowych dla wchłonięcia dodatkowego wywozu;
- d) fakt, czy ceny przywożonych produktów mogą, w istotnym stopniu, obniżyć ceny bądź uniemożliwić wzrost cen, który miałyby miejsce w przeciwnym wypadku i mogłyby prawdopodobnie zwiększyć popyt na dalszy przywóz; oraz
- e) badanie zapasów produktu.

Żaden z czynników przedstawionych powyżej nie stanowi sam w sobie decydującej wskazówki, lecz wszystkie czynniki razem wzięte prowadzą do wniosku, że dalszy wywóz towarów po cenach subsydiowanych stanowi bezpośrednie zagrożenie oraz w przypadku niepodjęcia działań ochronnych, może wystąpić majątkowa szkoda.

Artykuł 9

Definicja wspólnotowego przemysłu

1. Do celów niniejszego rozporządzenia wyrazy „wspólnotowy przemysł” interpretuje się jako odnoszący się do wszystkich producentów we Wspólnocie wytwarzających podobny produkt lub do tych, których łączna produkcja stanowi znaczną część zgodnie z art. 10 ust. 8 produkcji ogółem tych produktów we Wspólnocie, z wyjątkiem gdy:

- a) producenci są związani z eksporterami lub importerami lub sami są importerami produktu, co do którego istnieje domniemanie, że przywóz nastąpił po cenach subsydiowanych,

termin „wspólnotowy przemysł” może być interpretowany jako odnoszący się do pozostałych producentów;

- b) w wyjątkowych okolicznościach, w odniesieniu do danej produkcji, terytorium Wspólnoty można podzielić na dwa lub więcej konkurencyjnych rynków, a producentów działających na każdym z tych rynków można uznać za odrębną branżę, jeżeli:

- i) producenci działający na takim rynku sprzedają całą lub prawie całą produkcję danego produktu na tym rynku; oraz
- ii) popyt na tym rynku nie jest w istotnym stopniu zaspokojony przez producentów danego produktu usytuowanych gdzie indziej we Wspólnocie.

W takich okolicznościach zaistnienie szkody można stwierdzić nawet w przypadku, gdy znaczna część całego wspólnotowego przemysłu nie została poszkodowana, jeżeli przywóz towarów po cenach subsydiowanych koncentruje się na takim odizolowanym rynku oraz jeżeli przywóz towarów po cenach subsydiowanych wyrządza szkodę producentom całej lub prawie całej produkcji danego produktu na takim rynku.

2. Do celów ust. 1 producenci są traktowani jako powiązani z eksporterami bądź importerami tylko wtedy, gdy:

- a) jeden z nich, bezpośrednio bądź pośrednio, kontroluje drugiego; lub
- b) obaj, bezpośrednio bądź pośrednio, są kontrolowani przez stronę trzecią; lub
- c) razem, bezpośrednio lub pośrednio, kontrolują stronę trzecią, jeżeli istnieją podstawy, aby wierzyć lub podejrzewać, że w wyniku takiego stosunku zachowanie danego producenta będzie inne niż w przypadku niepowiązanych producentów.

Do celów niniejszego ustępu uważa się, że jedna strona sprawuje kontrolę nad drugą stroną, gdy pierwsza strona jest w stanie w sposób prawny i operacyjny nakładać na drugą stronę ograniczenia bądź wydawać jej polecenia.

3. W przypadku gdy wspólnotowy przemysł jest interpretowany jako odnoszący się do producentów w określonym regionie, eksporterzy bądź władze publiczne udzielające subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, uzyskują możliwość oferowania zaciągnięcia zobowiązań na podstawie art. 13 w odniesieniu do danego regionu. W takich przypadkach, przy ocenie zainteresowania Wspólnoty podjęciem środków, uwzględnia się w szczególności interes danego regionu. Jeżeli odpowiednie zobowiązanie nie jest natychmiast oferowane lub jeżeli stosuje się sytuacje określone w art. 13 ust. 9 i 10, w stosunku do Wspólnoty jako całości może zostać nałożone tymczasowe bądź

ostateczne cło wyrównawcze. W takich przypadkach opłaty celne, jeżeli będzie to możliwe, mogą być ograniczone do określonych producentów bądź eksporterów.

4. Przepisy art. 8 ust. 8 mają zastosowanie do niniejszego artykułu.

Artykuł 10

Wszczęcie postępowania

1. Z wyjątkiem przepisów przewidzianych w ust. 10 dochodzenie, mające na celu ustalenie istnienia, stopnia oraz skutków domniemanego subsydium, jest wszczynane po otrzymaniu pisemnej skargi osoby fizycznej bądź prawnej lub stowarzyszenia nieposiadającego osobowości prawnej, działającego w imieniu wspólnotowego przemysłu.

Skargę można wnieść do Komisji lub Państwa Członkowskiego, które przekaże ją do Komisji. Komisja prześle Państwu Członkowskim kopię każdej otrzymanej skargi. Skargę uważa się za wniesioną w pierwszym dniu roboczym po jej doręczeniu Komisji listem poleconym lub wystawieniu potwierdzenia odbioru przez Komisję.

Gdy przy braku jakiegokolwiek skargi Państwo Członkowskie jest w posiadaniu dostatecznych dowodów zarówno na subsydiowanie, jak i na szkodę wynikającą dla wspólnotowego przemysłu, niezwłocznie powiadomi o takich dowodach Komisję.

2. Skarga określona w ust. 1 obejmuje dostateczne dowody istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych (włączając, w miarę możliwości, ich kwoty), szkody oraz związek przyczynowy między domniemanym przywozem towarów po cenach subsydiowanych a domniemaną szkodą. Skarga powinna zawierać taką informację, która jest odpowiednio dostępna stronie wnoszącej skargę, w szczególności:

a) tożsamość strony wnoszącej skargę oraz opis przez stronę wnoszącą skargę wielkości i wartości produkcji we Wspólnocie podobnego produktu. W przypadku wniesienia skargi w imieniu wspólnotowego przemysłu skarga ma wskazywać przemysł, w imieniu którego wnoszona jest skarga w formie wykazu wszystkich znanych producentów podobnego produktu we Wspólnocie (lub stowarzyszeń producentów podobnego produktu we Wspólnocie) oraz, o ile to możliwe, opis wielkości i wartości produkcji podobnego produktu we Wspólnocie przez tych producentów;

b) pełen opis produktu, co do którego istnieje domniemanie subsydiowania, nazwa danego kraju lub krajów pochodzenia i/lub wywozu, tożsamość każdego znanego eksportera lub

zagranicznego producenta oraz wykaz znanych osób przywożących przedmiotowy produkt;

c) dowody w odniesieniu do istnienia, kwoty, charakteru oraz stosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do subsydiów;

d) informacje na temat domniemanego przywozu towarów po obniżonych cenach, wpływu takiego przywozu na ceny podobnego produktu na wspólnotowym rynku oraz wynikającego z tego wpływu przywozu na wspólnotowy przemysł, na co wskazują odnośne czynniki i wskaźniki oddziałujące na stan wspólnotowego przemysłu, które zostały wymienione w art. 8 ust. 3 i 5.

3. Komisja zbada, w miarę możliwości, prawidłowość i odpowiedniość dowodów przedstawionych przez stronę wnoszącą skargę w celu stwierdzenia, czy istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

4. Dochodzenie może być wszczęte w celu ustalenia, czy domniemane subsydia są „szczególne” w rozumieniu art. 3 ust. 2 oraz 3.

5. Dochodzenie może być również wszczęte w odniesieniu do subsydiów, które nie stanowią podstawy środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 2, 3 lub 4 w celu ustalenia, czy warunki ustanowione w tych ustępach zostały spełnione.

6. Jeżeli subsydium jest przyznawane zgodnie z programem subsydiów, o stosowaniu którego powiadomiono uprzednio Komitet ds. Subsydiów i Środków Wyrównawczych Światowej Organizacji Handlu zgodnie z art. 8 Porozumienia w sprawie subsydiów oraz w odniesieniu do których Komitet nie zdołał ustalić, czy odpowiednie warunki ustanowione w art. 8 Porozumienia w sprawie subsydiów zostały spełnione, dochodzenie nie zostanie wszczęte w stosunku do subsydiów przyznanych zgodnie z tym programem, chyba że właściwy organ ds. rozstrzygania sporów Światowej Organizacji Handlu stwierdzi naruszenia art. 8 Porozumienia w sprawie subsydiów lub na drodze postępowania arbitrażowego przewidzianego w art. 8 ust. 5 Porozumienia w sprawie subsydiów.

7. Dochodzenie może być również wszczęte w stosunku do środków w rodzaju tych wymienionych w załączniku IV w stopniu, w jakim zawierają one element subsydium określonego w art. 2 w celu ustalenia, czy przedmiotowe środki w pełni są zgodne z przepisami tego załącznika.

8. Dochodzenie nie może być wszczęte na mocy ust. 1, chyba że stwierdzono na podstawie badania stopnia poparcia lub

sprzeciwu wobec skargi składanej przez producentów podobnego produktu we Wspólnocie, że skarga została wniesiona przez wspólnotowy przemysł lub w jego imieniu. Skarga uznana zostanie za wniesioną przez wspólnotowy przemysł lub w jego imieniu, jeżeli jest poparta przez tych producentów we Wspólnocie, których łączna produkcja stanowi 50 % ogólnej produkcji podobnego produktu wytwarzanego przez tę część wspólnotowego przemysłu wyrażającą swoje poparcie lub sprzeciw wobec skargi. Jednakże dochodzenie nie zostanie wszczęte, jeżeli producenci we Wspólnocie wyraźnie popierają skargę, stanowią mniej niż 25 % ogólnej produkcji podobnego produktu wytwarzanego przez wspólnotowy przemysł.

9. Władze będą unikać, o ile niepodjęta zostanie decyzja o wszczęciu dochodzenia, wszelkich publikacji na temat skargi, na podstawie której ma być wszczęte dochodzenie. Jednakże niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi na mocy niniejszego artykułu, a w każdym razie przed wszczęciem dochodzenia, Komisja powiadomi dany kraj pochodzenia i/lub wywozu, który zostanie zaproszony do udziału w konsultacjach w celu wyjaśnienia sytuacji, w zakresie spraw określonych w ust. 2 oraz ustalenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

10. Jeżeli, w szczególnych okolicznościach, Komisja podejmie decyzję o wszczęciu dochodzenia bez otrzymania pisemnej skargi ze strony lub w imieniu wspólnotowego przemysłu o wszczęcie takiego dochodzenia, zostanie ono podjęte na podstawie dostatecznych dowodów istnienia subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, szkody oraz związku przyczynowego opisanego w ust. 2, uzasadniającego wszczęcie takiego dochodzenia.

11. Dowody istnienia zarówno subsydiów, jak i szkody są rozważane równocześnie przy podejmowaniu decyzji o wszczęciu dochodzenia. Skarga jest odrzucona w przypadku niedostatecznych dowodów na istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych bądź dowodów na istnienie szkody, uzasadniających wszczęcie postępowania w tej sprawie. Postępowanie nie zostanie wszczęte wobec krajów, których przywóz stanowi udział w rynku poniżej 1 %, chyba że przywóz z tych krajów stanowi łącznie 3 % lub więcej konsumpcji we Wspólnocie.

12. Skargę można wycofać przed wszczęciem dochodzenia, w którym to przypadku uznana zostanie za niewniesioną.

13. Jeżeli, po konsultacjach, okaże się, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja uczyni

to w ciągu 45 dni od wniesienia skargi i opublikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. W przypadku przedstawienia niedostatecznych dowodów strona wnosząca skargę, po konsultacjach, zostanie poinformowana w ciągu 45 dni o dacie wniesienia skargi do Komisji.

14. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zapowiada wszczęcie dochodzenia, określa produkt i zainteresowane kraje, zawiera skrót uzyskanych informacji oraz zapewnia, że wszelkie istotne informacje zostaną przekazane Komisji; określa terminy, w których zainteresowane strony mogą się wzajemnie poznać, przedstawić swoje opinie na piśmie oraz dostarczyć informacje, jeżeli opinie takie oraz informacje mają być uwzględnione w trakcie dochodzenia; ustala również termin, w którym zainteresowane strony mogą ubiegać się o wysłuchanie przez Komisję zgodnie z art. 11 ust. 5.

15. Komisja poinformuje znanych jej zainteresowanych eksporterów, importerów oraz przedstawicielskie stowarzyszenia importerów i eksporterów oraz kraj pochodzenia i/lub wywozu oraz strony wnoszące skargę o wszczęciu postępowania oraz, z należytą troską o zachowanie poufności informacji, dostarczy pełny tekst pisemnej skargi określonej w ust. 1 znanym eksporterom oraz władzom kraju pochodzenia i/lub wywozu oraz udostępni go na żądanie innym zainteresowanym stronom uczestniczącym w postępowaniu. Jeżeli liczba eksporterów uczestniczących w postępowaniu jest wyjątkowo duża, pełen tekst pisemnej skargi może być dostarczony wyłącznie władzom kraju pochodzenia i/lub wywozu lub właściwemu stowarzyszeniu handlu.

16. Dochodzenie w sprawie ceł wyrównawczych nie powinno stanowić przeszkody w procedurach odprawy celnej.

Artykuł 11

Dochodzenie

1. Po wszczęciu postępowania Komisja, działająca wspólnie z Państwami Członkowskimi, rozpoczyna dochodzenie na poziomie Komisji. Dochodzenie takie dotyczy zarówno subsydiowania, jak i szkody, które są badane równocześnie. Do celów reprezentatywnych ustaleń określa się okres dochodzenia, który w przypadku subsydiowania obejmuje zazwyczaj okres dochodzenia przewidziany w art. 5. Informacje dotyczące okresu następującego po terminie dochodzenia nie są zazwyczaj brane pod uwagę.

2. Strony otrzymujące kwestionariusze wykorzystywane w dochodzeniu w sprawie ceł wyrównawczych mają przynajmniej 30 dni na udzielenie odpowiedzi. Termin dla eksporterów będzie liczony od daty otrzymania kwestionariusza, który w tym celu uważa się za otrzymany w tydzień po wysłaniu go do respondenta lub przesłaniu go do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego kraju pochodzenia i/lub wywozu. Trzydziestodniowy okres może być przedłużony, uwzględniając należycie terminy dochodzenia pod warunkiem, że strona przedstawi uzasadnioną przyczynę takiego przedłużenia, wynikającą ze szczególnych okoliczności.

3. Komisja może zażądać od Państw Członkowskich dostarczenia informacji, a Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki, aby nadać moc prawną takim żądaniom. Przesyłają one Komisji wnioskowane informacje wraz z rezultatami wszelkich przeprowadzonych inspekcji, kontroli i dochodzeń. Gdy taka informacja jest w interesie ogółu lub gdy Państwo Członkowskie wnioskowało o jej przekazanie, Komisja przesyła ją do Państw Członkowskich pod warunkiem, że nie jest ona poufna, w przeciwnym wypadku przekazane jest tylko jej niepoufne streżenie.

4. Komisja może zażądać od Państw Członkowskich przeprowadzenia wszystkich niezbędnych badań i inspekcji, w szczególności wśród importerów, handlowców oraz producentów we Wspólnocie oraz przeprowadzenia dochodzeń w państwach trzecich, pod warunkiem że zainteresowane firmy wyrażą zgodę oraz że rząd danego kraju jest oficjalnie powiadomiony i nie wnosi sprzeciwu. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu nadania mocy prawnej wnioskowi Komisji. Urzędnicy Komisji są upoważnieni, na wniosek Komisji lub Państwa Członkowskiego, do pomocy urzędnikom Państw Członkowskich w wypełnieniu ich obowiązków.

5. Zainteresowane strony, które ujawnią się zgodnie z art. 10 ust. 14, będą wysłuchane jeśli, w okresach opisanych w ogłoszeniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, sporządziły pisemny wniosek świadczący, że są stronami zainteresowanymi, które mogłyby być pokrzywdzone przez wyniki postępowania oraz że istnieją szczególne powody, dla których powinny być wysłuchane.

6. Należy, na żądanie, zapewnić importerom, eksporterom oraz innym stronom wnoszącym skargę, którzy ujawnili się zgodnie z art. 10 ust. 14, a także władzom publicznym kraju pochodzenia i/lub wywozu możliwość spotkania się ze stronami o sprzecznych interesach, w sposób umożliwiający przedstawienie przeciwnych opinii oraz argumentów dla ich obalenia. Przy organizowaniu takiej możliwości należy uwzględnić poufności

informacji oraz wygodę stron. Żadna ze stron nie ma obowiązku uczestniczenia w spotkaniu, a nieobecność nie jest szkodliwa dla sytuacji takiej strony. Ustne informacje przekazane zgodnie z niniejszym ustępem są uwzględniane przez Komisję, o ile zostaną następnie potwierdzone na piśmie.

7. Strony wnoszące skargę, rząd kraju pochodzenia i/lub wywozu, importerzy i eksporterzy oraz ich stowarzyszenia przedstawicielskie, organizacje użytkowników i konsumentów, które ujawniły się zgodnie z art. 10 ust. 14 mogą, na pisemny wniosek, zbadać wszystkie informacje udostępnione Komisji przez każdą stronę uczestniczącą w dochodzeniu, z wyjątkiem wewnętrznych dokumentów sporządzonych przez władze Wspólnoty lub jej Państwa Członkowskie, które są istotne dla przedstawienia ich spraw i nie są poufne w rozumieniu art. 29, i które są wykorzystywane w dochodzeniu. Strony takie mogą odpowiedzieć na takie informacje, a ich uwagi zostaną uwzględnione w każdym przypadku, o ile są dostatecznie umotywowane.

8. Z wyjątkiem okoliczności przewidzianych w art. 28 informacje dostarczone przez zainteresowane strony, na których oparte są ustalenia, są w miarę możliwości badane pod kątem prawidłowości.

9. W przypadku postępowania wszczętego na podstawie art. 10 ust. 13 dochodzenie w każdym przypadku zostaje zakończone w ciągu jednego roku. W każdym przypadku dochodzenia takie we wszystkich sprawach zostają zakończone w ciągu 13 miesięcy od ich rozpoczęcia zgodnie z ustaleniami poczynionymi na podstawie do art. 13 w zakresie zobowiązań oraz ustaleniami poczynionymi na podstawie art. 15 w odniesieniu do konkretnej skargi.

10. W toku dochodzenia Komisja zapewni krajowi pochodzenia i/lub wywozu odpowiednią możliwość dalszego prowadzenia konsultacji w celu wyjaśnienia stanu faktycznego oraz ustalenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

Artykuł 12

Środki tymczasowe

1. Cła tymczasowe są nakładane, jeżeli:

a) procedura sądowa została wszczęta zgodnie z art. 10;

b) doręczono w tym celu powiadomienie i umożliwiono zainteresowanym stronom przedstawienie informacji i uwag zgodnie z art. 10 ust. 14;

c) wstępnie ustalono, że przywożony produkt korzysta z subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych

oraz że konsekwencją tego jest szkoda dla wspólnotowego przemysłu; oraz

- d) interesy Wspólnoty wymagają interwencji w celu ochrony przed taką szkodą.

Cła tymczasowe zostają nałożone nie wcześniej niż 60 dni od wszczęcia procedury sądowej, lecz nie później niż dziewięć miesięcy od wszczęcia procedury sądowej.

Kwota tymczasowych ceł wyrównawczych nie może przekraczać ogólnej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalonej w sposób tymczasowy, lecz powinna być mniejsza od tej kwoty, jeżeli takie niższe opłaty celne byłyby odpowiednie do usunięcia szkody dla wspólnotowego przemysłu.

2. Cła tymczasowe są zabezpieczone gwarancją, a dopuszczenie danych produktów do swobodnego obrotu we Wspólnocie jest uzależnione od udzielenia takiej gwarancji.

3. Komisja podejmie działania tymczasowe po konsultacji, a w razie nagłej konieczności, po powiadomieniu Państw Członkowskich. W tym drugim przypadku konsultacje odbędą się najpóźniej 10 dni po powiadomieniu Państw Członkowskich o działaniach podjętych przez Komisję.

4. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zażąda niezwłocznej interwencji Komisji i jeżeli warunki ust. 1 akapit pierwszy i drugi zostały spełnione, Komisja, w ciągu maksimum pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku, podejmie decyzję o ewentualnym nałożeniu tymczasowego cła wyrównawczego.

5. Komisja powiadomi niezwłocznie Radę i Państwa Członkowskie o podjętej decyzji zgodnie z ust. 1–4. Rada, stanowiąc większość kwalifikowaną, może podjąć odmienną decyzję.

6. Tymczasowe cła wyrównawcze są nakładane na maksymalny okres czterech miesięcy.

Artykuł 13

Zobowiązania

1. Postępowania mogą być zakończone bez nałożenia ceł tymczasowych lub ostatecznych opłat celnych po uzyskaniu zadowalających dobrowolnych zobowiązań, na mocy których:

- a) kraj pochodzenia i/lub wywozu wyraża zgodę na zniesienie lub ograniczenie subsydiów lub podejmuje inne działania dotyczące ich skutków; lub

- b) eksporter zobowiązuje się skorygować swoje ceny lub zaprzestać wywozu do danego obszaru tak długo, jak wywóz ten będzie korzystał z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, tak aby Komisja, po konsultacjach, była w pełni przekonana o wyeliminowaniu negatywnych skutków tych subsydiów. Podwyżki cen w ramach takich zobowiązań nie będą wyższe niż to konieczne dla skompensowania kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i powinny być niższe niż kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, jeżeli takie podwyżki cen byłyby odpowiednie do usunięcia szkody dla wspólnotowego przemysłu.

2. Komisja może sugerować podjęcie zobowiązań, lecz żaden kraj ani eksporter nie jest zobowiązany do podjęcia takiego zobowiązania. Fakt, że kraje bądź eksporterzy nie oferują takiego zobowiązania lub odrzucają taką propozycję, nie stanowi w żaden sposób przeszkody dla rozważenia tej sprawy. Jednakże można ustalić, że zagrożenie wystąpienia szkody jest bardziej prawdopodobne w przypadku dalszego subsydiowania przywozu. Nie należy ubiegać się o ani przyjmować od krajów czy eksporterów zobowiązań, do czasu potwierdzenia występowania subsydiowania i szkody spowodowanej przez takie subsydiowanie. Z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności zobowiązania mogą być oferowane nie później niż do końca okresu składania oświadczeń na mocy art. 30 ust. 5.

3. Oferowane zobowiązania nie muszą być przyjęte, jeżeli ich przyjęcie uważane jest za niewykonalne w sytuacji, gdy liczba istniejących i potencjalnych eksporterów jest zbyt duża lub z innych przyczyn, w tym przyczyn związanych z ogólną polityką. Danemu eksporterowi i/lub krajowi pochodzenia i/lub wywozu można podać powody, dla których proponuje się odrzucić ofertę zobowiązania i stworzenie możliwości przedstawienia własnych uwag. Powody odrzucenia zostaną określone w ostatecznej decyzji.

4. Strony oferujące zobowiązanie muszą przedstawić niepoufną wersję takiego zobowiązania w celu udostępnienia jej stronom zainteresowanym w postępowaniu.

5. W przypadku przyjęcia po konsultacjach zobowiązań i wobec braku sprzeciwu ze strony Komitetu Doradczego postępowanie

zostaje zakończone. We wszystkich pozostałych przypadkach Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie raport z wyników konsultacji wraz z propozycją zakończenia postępowania. Postępowanie zostaje zakończone, jeśli w ciągu miesiąca Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, nie zdecyduje inaczej.

6. Jeżeli zobowiązania są przyjęte, postępowanie dotyczące subsydiowania i szkody zostaje normalnie zakończone. W takim przypadku gdy nie ustalono subsydiowania i szkody, zobowiązanie automatycznie wygasa, z wyjątkiem przypadków, gdy takie ustalenie wynika w dużej mierze z istnienia zobowiązania. W takich przypadkach może okazać się konieczne utrzymanie zobowiązania w rozsądnym terminie. W przypadku potwierdzenia subsydiowania i szkody zobowiązanie zachowa ważność zgodnie z warunkami i przepisami niniejszego rozporządzenia.

7. Komisja może zażądać od jakiegokolwiek kraju lub eksportera, który zaakceptował zobowiązania, aby dostarczał okresowych informacji odnośnie do wykonywania tych zobowiązań i zezwolił na weryfikację stosowanych danych. Niestosowanie takich wymagań będzie uważane za naruszenie zobowiązania.

8. W przypadku przyjęcia zobowiązań od niektórych eksporterów w trakcie postępowania, do celów art. 18, 19, 20 oraz 22, będą one uznane za wchodzące w życie z dniem zakończenia postępowania dla kraju pochodzenia i/lub wywozu.

9. W przypadku naruszenia lub wycofania się ze zobowiązań przez dowolną stronę ostateczna opłata celna jest nakładana zgodnie z art. 15, w oparciu o stan faktyczny ustalony w ramach postępowania, które doprowadziło do podjęcia zobowiązania pod warunkiem, że takie postępowanie zostało zakończone ostatecznym stwierdzeniem subsydiowania i szkody oraz że dany eksporter lub kraj pochodzenia i/lub wywozu, z wyjątkiem przypadku wycofania się ze zobowiązania przez eksportera lub kraj, miał możliwość przedstawienia swoich uwag.

10. Clo tymczasowe, po konsultacjach, jest nakładane zgodnie z art. 12 na podstawie najlepszych dostępnych informacji, w przypadku gdy istnieje powód, aby sądzić, że zobowiązanie zostało naruszone lub w razie naruszenia lub wycofania się ze zobowiązania, gdy postępowanie, które doprowadziło do podjęcia zobowiązania, nie zostało zakończone.

Artykuł 14

Zakończenie postępowania bez podjęcia środków

1. W przypadku wycofania skargi postępowanie może być zakończone, chyba że takie zakończenie nie jest w interesie Wspólnoty.

2. W przypadku gdy po konsultacjach środki ochronne nie są niezbędne i nie ma sprzeciwu ze strony Komitetu Doradczego, dochodzenie bądź postępowanie zostaną zakończone. We wszystkich innych przypadkach Komisja niezwłocznie

przedstawi Radzie raport na temat wyników konsultacji wraz z propozycją zakończenia postępowania. Postępowanie zostanie uznane za zakończone, jeśli w ciągu miesiąca Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, nie zdecyduje inaczej.

3. Postępowanie zostanie niezwłocznie zakończone w przypadku ustalenia, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest minimalna zgodnie z ust. 5 lub w przypadku gdy wielkość faktycznego lub potencjalnego przywozu towarów po cenach subsydiowanych bądź rozmiar szkody jest nieistotny.

4. W przypadku postępowania wszczętego na podstawie art. 10 ust. 13 szkoda zostanie zazwyczaj uznana za nieistotną, gdy udział w rynku przywozu jest mniejszy niż kwoty określone w art. 10 ust. 11. W odniesieniu do postępowań dotyczących przywozu z krajów rozwijających się wielkość przywozu towarów po cenach subsydiowanych zostanie również uznana za nieistotną, jeżeli stanowić będzie mniej niż 4 % ogółu przywozu podobnego produktu we Wspólnocie, chyba że przywóz z krajów rozwijających się, których poszczególny udział w całości przywozu stanowi mniej niż 4 %, łącznie wynosi ponad 9 % ogółu przywozu podobnego produktu we Wspólnocie.

5. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zostanie uznana za minimalną, jeżeli kwota ta jest niższa niż 1 % *ad valorem*, z wyjątkiem:

a) w odniesieniu do dochodzeń dotyczących przywozu z krajów rozwijających się minimalny próg wynosi 2 % *ad valorem*; oraz

b) tych krajów rozwijających się, członków Światowej Organizacji Handlu (WTO), określonych w załączniku VII do Porozumienia w sprawie subsydiów oraz krajów rozwijających się członków Światowej Organizacji Handlu (WTO), które całkowicie zniosły subsydia wywozowe określone w art. 3 ust. 4 lit. a) niniejszego rozporządzenia, minimalny próg subsydium wynosi 3 % *ad valorem*; w przypadku gdy stosowanie niniejszego przepisu zależy od zniesienia subsydiów wywozowych, stosuje się je z dniem powiadomienia Komitetu ds. Subsydiów i Środków Wyrównawczych Światowej Organizacji Handlu (WTO) o zniesieniu subsydiów wywozowych i do czasu, w którym subsydia wywozowe nie są udzielane przez dane kraje rozwijające się; przepis ten wygasa po ośmiu latach od daty wejścia w życie Porozumienia WTO,

pod warunkiem że jest to jedyne zakończone postępowanie, w którym kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest niższa niż odpowiedni minimalny poziom dla eksporterów indywidualnych, którzy nadal są objęci postępowaniem i mogą być przedmiotem powtórnego postępowania

w przypadku kolejnego przeglądu przeprowadzonego w danym kraju na podstawie z art. 18 i 19.

od eksportera lub producenta, dla których wyliczono indywidualną kwotę subsydiów, zgodnie z przepisami art. 27.

Artykuł 15

Nałożenie ostatecznych opłat celnych

1. W przypadku gdy ostatecznie ustalony stan faktyczny wykazuje istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz szkodę spowodowaną w ich konsekwencji i gdy interes Wspólnoty wymaga interwencji zgodnie z art. 31, ostateczne cło wyrównawcze jest nakładane przez Radę stanowiącą zwykłą większość na wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacjach z Komitetem Doradczym, chyba że subsydia lub subsydia są wycofane lub wykazano, że subsydia nie przynoszą żądanej korzyści eksporterom. W przypadku obowiązywania ceł tymczasowych propozycja podjęcia ostatecznych działań jest przedstawiona Radzie nie później niż miesiąc przed wygaśnięciem ważności takich opłat celnych. Kwota cła wyrównawczego nie może przekraczać kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, z których, jak stwierdzono, korzystają eksporterzy, ustalonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, lecz powinna być niższa niż całkowita kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, jeżeli takie niższe opłaty celne są odpowiednie do usunięcia szkody dla wspólnotowego przemysłu.

2. Cło wyrównawcze jest nakładane w każdym przypadku w odpowiednich kwotach, na niedyskryminacyjnej podstawie, na przywóz produktu ze wszystkich źródeł, co do którego stwierdzono, że korzysta z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz powoduje szkodę, z wyjątkiem przywozu z tych źródeł, wobec których przyjęto zobowiązania na warunkach niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie nakładające cło określa cło dla każdego dostawcy lub, jeżeli jest to niewykonalne, dla danego kraju dokonującego dostaw.

3. W przypadku gdy Komisja ogranicza swoje badanie zgodnie z art. 27, cło wyrównawcze stosowane na przywóz od eksporterów bądź producentów, którzy ujawnili się zgodnie z art. 27, lecz nie zostali objęci badaniem, nie przekroczy średniej ważonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, ustalonej dla stron stanowiących wzorzec. Do celów niniejszego ustępu Komisja nie bierze pod uwagę zerowych lub minimalnych kwot subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz kwot subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalonych w okolicznościach określonych w art. 28. Indywidualne cła są stosowane w przypadku przywozu

Artykuł 16

Działanie z mocą wsteczną

1. Środki tymczasowe oraz ostateczne cła wyrównawcze są stosowane wyłącznie do produktów, które wchodziły do swobodnego obrotu po tym, jak środki podjęte na podstawie art. 12 ust. 1 lub art. 15 ust. 1, w zależności od przypadku, wchodziły w życie, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. W przypadku gdy zastosowano cło tymczasowe, a ustalony ostatecznie stan faktyczny wskazuje na istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz szkody, Rada zdecyduje, bez względu na to, czy ma zostać nałożone ostateczne cło wyrównawcze czy też nie, jaką część tymczasowego cła należy ostatecznie pobierać. W tym celu „szkoda” nie obejmuje istotnego opóźnienia w ustanowieniu przemysłu Wspólnoty ani zagrożenia wyrządzenia istotnej szkody, z wyjątkiem sytuacji, w której stwierdzono, że w razie niezastosowania tymczasowych środków zagrożenie to mogłoby przekształcić się w istotną szkodę. We wszystkich pozostałych przypadkach obejmujących takie zagrożenie bądź opóźnienie wszelkie tymczasowe kwoty zostaną uwolnione, a ostateczne opłaty celne mogą być nakładane wyłącznie z dniem ostatecznego stwierdzenia zagrożenia bądź materialnego opóźnienia.

3. Jeżeli ostateczne cło wyrównawcze jest wyższe od cła tymczasowego, kwota będąca różnicą nie będzie pobierana. Jeżeli ostateczne opłaty celne są niższe od cła tymczasowego, opłata celna zostanie ponownie wyliczona. W przypadku gdy ostateczne ustalenie będzie negatywne, cło tymczasowe nie zostanie potwierdzone.

4. Ostateczne cło wyrównawcze może być nałożone na produkty, które wprowadzono do spożycia nie później niż 90 dni przed terminem zastosowania środków tymczasowych, lecz nie przed wszczęciem dochodzenia, pod warunkiem że przywóz został zarejestrowany zgodnie z art. 24 ust. 5, importerzy mieli możliwość wysłuchania uwag Komisji, oraz:

a) występują krytyczne okoliczności, w których w przypadku subsydiowanego produktu, szkoda, która jest trudna do naprawienia, jest spowodowana masowym przywozem w stosunkowo krótkim okresie produktu korzystającego z subsydiów

stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z warunkami niniejszego rozporządzenia;

oraz

- b) uważa się za niezbędne, w celu wykluczenia ponownego wystąpienia takiej szkody, dokonanie oceny nałożonych ceł wyrównawczych na ten przywóz.

5. W przypadku naruszenia lub wycofania się ze zobowiązań ostateczne opłaty celne są nakładane na towary dopuszczone do swobodnego obrotu nie później niż 90 dni przed zastosowaniem środków tymczasowych, pod warunkiem że przywóz został zarejestrowany zgodnie z art. 24 ust. 5 oraz że taka ocena wsteczna nie jest stosowana w przypadku przywozu, który ma miejsce przed naruszeniem bądź wycofaniem się ze zobowiązań.

Artykuł 17

Czas trwania

Środek wyrównawczy pozostaje w mocy tak długo, i w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zwalczania subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, które wyrządzają szkodę.

Artykuł 18

Przeglądy w przypadku wygaśnięcia

1. Ostateczny środek wyrównawczy wygasa po pięciu latach od jego wprowadzenia lub pięciu latach od dnia ostatniego przeglądu obejmującego zarówno subsydiowanie, jak również szkody, chyba że w trakcie przeglądu zostanie ustalone, że takie wygaśnięcie może prowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody. Taki przegląd w przypadku wygaśnięcia środków wyrównawczych jest podejmowany z inicjatywy Komisji lub na wniosek złożony przez lub w imieniu producentów Wspólnoty, a środek nadal obowiązuje do czasu uzyskania wyników z takiego przeglądu.

2. Przegląd w przypadku wygaśnięcia środków wyrównawczych jest podejmowany wówczas, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody świadczące o tym, że takie wygaśnięcie mogłoby doprowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody. Takie prawdopodobieństwo może być, na przykład, potwierdzone dowodami wskazującymi na kontynuowanie subsydiowania i szkody, bądź dowodami wskazującymi, że usunięcie szkody jest częściowo lub wyłącznie uzależnione od istnienia środków, bądź też dowodów na istnienie okoliczności po stronie eksporterów lub warunków rynkowych wskazujących na prawdopodobieństwo dalszego szkodliwego subsydiowania.

3. Prowadząc dochodzenia zgodnie z niniejszym artykułem, eksporterzy, importerzy, władze publiczne kraju pochodzenia i/lub wywozu oraz producenci Wspólnoty mają możliwość wzmocnienia, odrzucenia lub przedstawienia uwag na temat kwestii przedstawionych we wniosku o dokonanie przeglądu, a wnioski są wyciągane z uwzględnieniem stosownych i należyte udokumentowanych dowodów dotyczących kwestii, czy istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie środków doprowadzi do kontynuacji bądź ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody.

4. Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu środków jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* we właściwym czasie w ostatnim roku stosowania określonym w niniejszym artykule. Po tym terminie producenci Wspólnoty będą mieli prawo, nie później niż trzy miesiące przed końcem pięcioletniego okresu, do złożenia wniosku o dokonanie przeglądu zgodnie z ust. 2. Należy również opublikować zawiadomienie o wygaśnięciu środków zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 19

Przeglądy okresowe

1. Potrzeba dalszego stosowania środków może również podlegać przeglądowi, w uzasadnionym przypadku, z inicjatywy Komisji lub na wniosek Państw Członkowskich lub, o ile minął odpowiedni termin, a przynajmniej jeden rok od momentu stosowania ostatecznych środków, na wniosek eksportera, importera lub producentów Wspólnoty lub kraju pochodzenia i/lub wywozu, który zawiera wystarczające dowody uzasadniające potrzebę takiego przeglądu okresowego.

2. Przegląd okresowy zostaje podjęty w przypadku, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody na to, że dalsze stosowanie środków nie jest niezbędne dla zrównoważenia cła wyrównawczego i/lub że istnieje małe prawdopodobieństwo dalszego występowania lub ponownego wystąpienia szkody w przypadku usunięcia lub zmiany środka, lub też, że dotychczasowy środek nie jest już wystarczający dla zwalczania subsydium stanowiącego podstawę dla środków wyrównawczych powodujących szkody.

3. W przypadku gdy nałożone cła wyrównawcze są niższe niż kwota stwierdzonych subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, przegląd okresowy zostanie podjęty, jeżeli producenci Wspólnoty przedstawią wystarczające dowody, że opłaty celne doprowadziły do zastoju lub niewystarczającego ruchu cen sprzedaży towarów przywożonych we Wspólnocie. W przypadku gdy dochodzenie potwierdzi zarzuty, cła wyrównawcze mogą być podwyższone do poziomu, w którym osiągnięty

zostanie wzrost cen konieczny do usunięcia szkody; jednakże podwyższony poziom opłat celnych nie przekroczy kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.

4. Prowadząc dochodzenie zgodnie z niniejszym artykułem, Komisja może między innymi rozważyć, czy nastąpiła istotna zmiana okoliczności dotyczących udzielania subsydiów i występowania szkody lub czy dotychczasowe środki zapewniają oczekiwane wyniki w zakresie usunięcia szkody określone poprzednio w art. 8. W tym zakresie uwzględnione zostaną w ostatecznych ustaleniach wszystkie istotne i należycie udokumentowane dowody.

Artykuł 20

Przeglądy w trybie przyspieszonym

Każdy eksporter, którego wywóz podlega ostatecznym wyrównawczym opłatom celnym, lecz który nie był przedmiotem indywidualnego dochodzenia podczas pierwotnego dochodzenia z przyczyn innych niż odmowa współpracy z Komisją, ma prawo, na wniosek, do przeglądu w trybie przyspieszonym w celu niezwłocznego ustalenia przez Komisję indywidualnej stawki ceł wyrównawczych dla tego eksportera. Przegląd taki zostaje podjęty po konsultacjach z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu producentom Wspólnoty przedstawienia uwag.

Artykuł 21

Refundacje

1. Bez względu na przepisy art. 18 importer może żądać zwrotu pobranych opłat celnych w przypadku wykazania, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, na podstawie której opłaty celne zostały opłacone, została albo wycofana, albo obniżona do poziomu poniżej obowiązującej opłaty celnej.

2. Wnioskując o refundację ceł wyrównawczych, importer składa wniosek do Komisji. Wniosek powinien być przedłożony za pośrednictwem Państwa Członkowskiego, na którego terytorium produkty zostały dopuszczone do swobodnego obrotu, w ciągu sześciu miesięcy od daty, w której kwota nakładanych ostatecznych opłat celnych jest należycie określona przez właściwe organy władze lub od daty, w której podjęto ostateczną decyzję o pobraniu kwot zabezpieczonych w formie cła tymczasowego. Państwa Członkowskie niezwłocznie przesyłają wniosek do Komisji.

3. Wniosek o zwrot zostanie uznany za należycie poparty dowodami tylko wówczas, gdy zawiera precyzyjne informacje na temat

żądaney kwoty zwrotu ceł wyrównawczych oraz dokumentację celną odnoszącą się do wyliczenia i płatności takiej kwoty. Wniosek zawiera również dowody, odnośnie do za reprezentatywny okres, wskazujące na kwotę subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych dla eksportera lub producenta, wobec którego stosuje się opłaty celne. W przypadkach gdy importer nie jest związany z danym eksporterem czy producentem i informacje takie nie mogą być niezwłocznie udostępnione, lub jeżeli eksporter lub producent nie chce ich udostępnić importrowi, wniosek musi zawierać oświadczenie eksportera lub producenta, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obniżona lub cofnięta, zgodnie z niniejszym artykułem, oraz że odnośne dowody na poparcie zostaną przekazane Komisji. W przypadku nieprzedstawienia takich dowodów przez eksportera lub producenta w odpowiednim czasie wniosek jest odrzucony.

4. Komisja, po konsultacjach z Komitetem Doradczym, podejmuje decyzję, czy i w jakim zakresie wniosek należy przyjąć lub może również podjąć w dowolnym momencie decyzję o przeprowadzeniu przeglądu okresowego, w którym to przypadku informacje i ustalenia wynikające z takiego przeglądu, przeprowadzonego zgodnie z przepisami stosowanymi w przypadku takich przeglądów, są wykorzystane do stwierdzenia, czy i w jakim stopniu refundacja jest uzasadniona. Zwroty opłat celnych mają miejsce zazwyczaj w ciągu 12 miesięcy, a w żadnym razie nie później niż w ciągu 18 miesięcy od daty złożenia wniosku o refundację należycie popartego dowodami przez importera produktu podlegającego cłom wyrównawczym. Wypłata zatwierdzonej refundacji przez Państwa Członkowskie następuje zwykle w ciągu 90 dni od wydania powyższej decyzji.

Artykuł 22

Ogólne przepisy dotyczące przeglądów i refundacji

1. Odpowiednie przepisy art. 10 i 11, z wyłączeniem przepisów dotyczących terminów, stosuje się w przypadku każdego przeglądu przeprowadzonego zgodnie z art. 18, 19 i 20. Każdy taki przegląd powinien być przeprowadzony szybko i zakończony w ciągu 12 miesięcy od daty rozpoczęcia przeglądu.

2. Przeglądy zgodnie z art. 18, 19 i 20 są podejmowane przez Komisję po konsultacjach z Komitetem Doradczym. Jeżeli uzasadniają to przeglądy, środki są uchylane lub utrzymane zgodnie z art. 18, bądź uchylane, utrzymane lub zmienione zgodnie z art. 19 i 20, przez organ Komisji odpowiedzialny za ich wprowadzenie. W przypadku uchylecia środków w stosunku do indywidualnych eksporterów, lecz nie wobec całego kraju, eksporterzy tacy podlegają nadal postępowaniu i mogą być przedmiotem

ponownego dochodzenia w kolejnym przeglądzie przeprowadzonym dla tego kraju zgodnie z niniejszym artykułem.

3. W przypadku gdy przegląd środków zgodnie z art. 19 ma miejsce pod koniec okresu stosowania środków określonych w art. 18, środki są również przedmiotem dochodzenia zgodnie z przepisami art. 18.

4. We wszystkich dochodzeniach dotyczących przeglądu lub refundacji, prowadzonych zgodnie z art. 18–21, Komisja, pod warunkiem że nie uległy zmianie okoliczności, stosuje te same metody jak w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia cła, z należytym uwzględnieniem art. 5, 6, 7 i 27.

Artykuł 23

Obejście

1. Cła wyrównawcze nałożone ma mocy niniejszego rozporządzenia mogą być rozszerzone na przywóz podobnych produktów lub ich części z państw trzecich, jeżeli ma miejsce obejście obowiązujących środków. Obejście definiuje się jako zmianę struktury handlu między państwami trzecimi a Wspólnotą, która wynika z praktyki, procesu lub pracy, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie opłat celnych oraz jeżeli istnieją dowody, że efekty środków zaradczych w formie opłat celnych są zneutralizowane w zakresie cen i/lub ilości podobnych produktów oraz że przywożony podobny produkt i/lub jego części nadal korzysta z subsydiów.

2. Dochodzenia zostają wszczęte zgodnie z niniejszym artykułem, w przypadku gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników określonych w ust. 1. Dochodzenia zostają wszczęte, po konsultacjach z Komitetem Doradczym, na podstawie rozporządzenia Komisji, która zleca organom celnym rejestrację przywozu zgodnie z art. 24 ust. 5 lub żądanie przedstawienia gwarancji. Dochodzenia są prowadzone przez Komisję, która jest wspomagana przez organy celne i będą zakończone w ciągu dziewięciu miesięcy. W przypadku gdy ostatecznie ustalony stan faktyczny uzasadnia rozszerzenie środków, dokonuje tego Rada, stanowiąc zwykłą większość oraz zgodnie z wnioskiem Komisji, z dniem, w którym wprowadzono konieczność rejestracji zgodnie z art. 24 ust. 5 lub w którym zażądano przedstawienia gwarancji. Odpowiednie przepisy proceduralne

niniejszego rozporządzenia dotyczące wszczęcia i prowadzenia dochodzenia stosuje się zgodnie z niniejszym artykułem.

3. Produkty nie podlegają rejestracji zgodnie z art. 24 ust. 5 ani środkom, jeżeli towarzyszą im zaświadczenia celne stwierdzające, że przywóz towarów nie stanowi obejścia. Takie zaświadczenia mogą być wystawione dla importerów, na pisemny wniosek po zatwierdzeniu decyzji Komisji po konsultacjach z Komitetem Doradczym lub decyzji Rady wprowadzającej środki i są one ważne w okresie i na warunkach określonych w tych zaświadczeniach.

4. Żadne postanowienie niniejszego artykułu nie stanowi przeszkody dla normalnego zastosowania obowiązujących przepisów w zakresie opłat celnych.

Artykuł 24

Przepisy ogólne

1. Tymczasowe lub ostateczne cła wyrównawcze są nakładane na mocy rozporządzenia i pobierane przez Państwa Członkowskie w formie, według określonej stawki i zgodnie z innymi kryteriami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu nakładającym takie opłaty celne. Takie opłaty celne będą pobierane niezależnie od opłat celnych, podatków i innych opłat nakładanych normalnie na przywóz. Żaden produkt nie będzie podlegał jednocześnie środkom antydumpingowym i cłom wyrównawczym w jednej i tej samej sytuacji wynikającej z dumpingu lub subsydiowania wywozu.

2. Przepisy nakładające tymczasowe lub ostateczne cła wyrównawcze oraz rozporządzenia bądź decyzje przyjmujące zobowiązania lub kończące dochodzenia czy postępowanie są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Takie rozporządzenia lub decyzje zawierają w szczególności, przy zapewnieniu należytej ochrony poufnych informacji, nazwiska eksporterów, w miarę możliwości, lub nazwy krajów, których to dotyczy, opis produktu oraz skrótowe przedstawienie stanu faktycznego i okoliczności istotnych dla określenia subsydium i szkody. W każdym przypadku, znane zainteresowane strony otrzymują kopię rozporządzenia lub decyzji. Przepisy niniejszego ustępu stosuje się *mutatis mutandis* do przeglądów.

3. Szczególne przepisy, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnej definicji pojęcia pochodzenia, zawartej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 grudnia 1992 r. ustanawiającej

Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ mogą być zastosowane na mocy niniejszego rozporządzenia.

4. W interesie Wspólnoty środki nałożone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą, po konsultacjach z Komitetem Doradczym, zostać zawieszono decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy. Zawieszenie może być przedłużone na dalszy okres, nieprzekraczający jednego roku, jeżeli Rada podejmie taką decyzję zwykłą większością na wniosek Komisji. Środki mogą być zawieszono jedynie wówczas, gdy nastąpiła tymczasowa zmiana warunków rynkowych w takim stopniu, iż ponowne wystąpienie szkody w wyniku zawieszenia środków jest mało prawdopodobne oraz pod warunkiem że przemysł Wspólnoty uzyskał możliwość wyrażenia swoich uwag oraz że uwagi te zostały uwzględnione. Środki mogą być, w dowolnym momencie i po konsultacjach, ponownie wprowadzone, jeżeli powód ich zawieszenia przestaje mieć zastosowanie.

5. Komisja może, po konsultacjach z Komitetem Doradczym, zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków dla rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu z dniem jego rejestracji. Przywóz może podlegać rejestracji w wyniku wniosku przedstawionego przez przemysł Komisji, zawierającego dostateczne dowody uzasadniające takiego działanie. Rejestracja zostaje wprowadzona w drodze rozporządzenia, które określi cel działania oraz, jeżeli to właściwe, szacunkową kwotę ewentualnego zobowiązania w przyszłości. Przywóz nie będzie podlegać rejestracji dłużej niż przez okres dziewięciu miesięcy.

6. Państwa Członkowskie składają Komisji miesięczne raporty na temat przywozu produktu podlegających dochodzeniu oraz środkom i na temat kwoty opłat celnych pobranych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 25

Konsultacje

1. Wszelkie konsultacje przewidywane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem określonych w art. 10 ust. 9 oraz art. 11 ust. 10, mają miejsce ramach Komitetu Doradczego, który składa się z przedstawicieli każdego z Państw Członkowskich oraz przedstawiciela Komisji jako przewodniczącego. Konsultacje są prowadzone niezwłocznie na wniosek Państwa Członkowskie lub z inicjatywy Komisji, a w każdym razie w okresie umożliwiającym przestrzeganie terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 17 z 21.1.1997, str. 1).

2. Komitet zbiera się na wezwanie przewodniczącego. Dostarcza on Państwu Członkowskim wszelkich istotnych informacji tak szybko jak to możliwe.

3. W miarę potrzeby konsultacje mogą mieć miejsce wyłącznie w formie pisemnej; w takim przypadku Komisja powiadamia Państwa Członkowskie i określa termin, w którym są one uprawnione do wyrażania swoich opinii lub wnioskowania o ustne konsultacje, które organizuje przewodniczący pod warunkiem, że takie ustne konsultacje odbędą się w okresie umożliwiającym przestrzeganie terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

4. Konsultacje dotyczą w szczególności:

- a) istnienia nieuczciwych praktyk cenowych i metod ustalania ich wysokości;
- b) istnienia i rozmiarów szkody;
- c) związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym i szkodą;
- d) środków, które w tych okolicznościach są właściwe dla zapobiegania lub zaradzenia szkodzie, spowodowanej przez subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych i sposobów na wprowadzanie tych środków w życie.

Artykuł 26

Wizyty kontrolne

1. Komisja, jeżeli uzna to za właściwe, przeprowadzi wizyty mające na celu kontrolę dokumentów importerów, eksporterów, handlowców, agentów, producentów, stowarzyszeń i organizacji handlowych, weryfikację dostarczonych informacji na temat subsydiów i szkody. W razie nieotrzymania właściwej i terminowej odpowiedzi wizyta kontrolna nie może być przeprowadzona.

2. Komisja może, w razie konieczności, przeprowadzić dochodzenia w państwach trzecich pod warunkiem, że uzyska zgodę zainteresowanych firm, że powiadomi dany kraj oraz że ten ostatni nie wyrazi sprzeciwu wobec dochodzenia. Niezwłocznie po uzyskaniu zgody zainteresowanych firm Komisja powiadamia kraj pochodzenia i/lub wywozu o nazwach i adresach firm, w których zostaną przeprowadzone wizyty, oraz o uzgodnionych terminach.

3. Zainteresowane firmy zostaną powiadomione o charakterze informacji, które zostaną poddane weryfikacji podczas tych wizyt kontrolnych, aczkolwiek nie powinno to stanowić przeszkody w żądaniu przekazania, w trakcie weryfikacji, dalszych szczegółowych informacji w świetle uzyskanych informacji.

4. W dochodzeniach prowadzonych zgodnie z ust. 1, 2 oraz 3 Komisja jest wspomagana przez urzędników tych Państw Członkowskich, które tego zażądata.

Artykuł 27

Ustalanie wzorca

1. W przypadkach gdy liczba osób wnoszących skargę, eksporterów lub importerów, rodzajów produktu lub transakcji jest duża, dochodzenie może zostać ograniczone do:

- a) rozsądnej liczby stron, produktów czy transakcji wybranych wrywkowo, używając wzorców statystycznie reprezentatywnych na podstawie informacji dostępnych w momencie wyboru; lub
- b) największej reprezentatywnej ilości produkcji, sprzedaży i wywozu, która może być należycie zbadana w dostępnym okresie.

2. Wybór stron, rodzajów produktów czy transakcji dokonany zgodnie z niniejszym artykułem należy do Komisji, aczkolwiek preferowany będzie wybór wzorca w konsultacji i za zgodą zainteresowanych stron pod warunkiem, że strony takie ujawnią się i dostarczą wystarczające dostępne informacje w ciągu trzech tygodni od wszczęcia dochodzenia w celu umożliwienia wyboru reprezentatywnego wzorca.

3. W przypadkach gdy badanie zostało ograniczone zgodnie z niniejszym artykułem, indywidualna kwota subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych zostaje, niemniej jednak, wyliczona dla każdego eksportera czy producenta, który nie został pierwotnie wybrany, a który przedstawi niezbędne informacje w terminie określonym w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem przypadku gdy liczba eksporterów czy producentów jest tak duża, że indywidualne badania byłyby uciążliwe i uniemożliwiłyby zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie.

4. W przypadku podjęcia decyzji o wybraniu wzorca i zaistnieniu pewnego stopnia odmowy współpracy ze strony niektórych bądź wszystkich wybranych stron, co mogłoby mieć istotny niekorzystny wpływ na wyniki dochodzenia, można wybrać nowy wzorec. Jednakże w przypadku utrzymywania się istotnego stopnia odmowy współpracy lub braku dostatecznego czasu na wybranie nowego wzorca stosuje się odpowiednie przepisy art. 28.

Artykuł 28

Odmowa współpracy

1. W przypadkach, w których jakakolwiek zainteresowana strona odmawia lub nie zapewnia dostępu do niezbędnych informacji w terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu, albo znacznie utrudnia dochodzenie, poszukiwania wstępne lub końcowe, potwierdzające lub negatywne, mogą być osądzone na podstawie dostępnego stanu faktycznego.

W przypadku gdy okaże się, że zainteresowana strona przedstawiła fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie zostaną uwzględnione i wykorzystany zostanie dostępny stan faktyczny.

Zainteresowane strony powinny być świadome konsekwencji odmowy współpracy.

2. Nieudzielenie odpowiedzi w formie skomputeryzowanej nie będzie traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że udzielenie żądanej odpowiedzi spowodowałoby dodatkowe obciążenia lub nieuzasadnione dodatkowe koszty.

3. Jeżeli informacje dostarczone przez zainteresowaną stronę nie są bez zarzutu pod każdym względem, powinny być jednak uwzględnione, pod warunkiem że braki nie powodują nadmiernych trudności w dojsciu do dokładnych ustaleń oraz że informacje zostały właściwie przedłożone w odpowiednim czasie i mogą być zweryfikowane, oraz że strona działała w miarę swoich najlepszych możliwości.

4. W przypadku odrzucenia dowodów lub informacji strona przedstawiająca te dowody bądź informacje zostanie niezwłocznie powiadomiona o powodach odrzucenia i będzie miała możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień w określonym terminie. Jeżeli wyjaśnienia uznane zostaną za niezadowalające, powody odrzucenia takich dowodów bądź informacji zostaną ujawnione i przedstawione w publikowanych ustaleniach.

5. Jeżeli ustalenia, łącznie z tymi, które dotyczą kwoty subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, oparte są na przepisach ust. 1, w tym informacjach przedstawionych w skardze, w miarę możliwości oraz z należywym uwzględnieniem limitu czasowego dochodzenia, zostaną one sprawdzone przez odniesienie do dostępnych informacji z innych, niezależnych źródeł, takich jak publikowane cenniki, oficjalne statystyki przywozu oraz deklaracje celne czy też informacji uzyskanych od innych zainteresowanych stron w trakcie dochodzenia.

6. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje częściowo, uniemożliwiając ujawnienie istotnych informacji, wynik może być dla strony mniej korzystny, niż gdyby współpracowała.

Artykuł 29

Poufność

1. Wszelkie informacje, które ze swojej istoty są poufne (np. takie, których ujawnienie stworzyłoby korzystne warunki dla konkurencji lub miałyby poważny niekorzystny wpływ na osobę składającą informacje lub na osobę, od której uzyskała ona informacje) lub złożone jako poufne przez strony uczestniczące w postępowaniu, będą przez władze traktowane jako takie, o ile podane zostanie właściwe uzasadnienie.

2. Od zainteresowanych stron dostarczających poufne informacje wymagane jest przedłożenie ich podsumowania, niemającego poufnego charakteru. Podsumowania te muszą być na tyle szczegółowe, aby umożliwiły właściwe zrozumienie informacji dostarczanych jako poufne. W wyjątkowych okolicznościach strony takie mogą wskazać, że informacje takie nie nadają się do podsumowania. W takich wyjątkowych okolicznościach należy złożyć oświadczenie podające powody, dla których niemożliwe jest przedstawienie podsumowania.

3. Jeśli zostanie uznane, że wniosek o zachowanie poufności nie jest uzasadniony, oraz jeśli dostawca informacji nie chce udostępnić informacji, ani upoważnić do jej ujawnienia w formie uogólnionej lub podsumowania, wówczas informacje nie będą uwzględnione, chyba że można wykazać w sposób zadowalający z właściwych źródeł, że informacje są poprawne. Wnioski o zachowanie poufności nie będą odrzucane w sposób arbitralny.

4. Niniejszy artykuł nie wyklucza ujawnienia przez władze Wspólnoty informacji ogólnych, w szczególności przyczyn, na których opierają się decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub ujawnienia dowodów opartych na tych informacjach przez władze Wspólnoty, jako niezbędnych dla wyjaśnienia tych przyczyn w postępowaniu sądowym. Takie ujawnienie musi brać pod uwagę prawnie uzasadniony interes zainteresowanych stron, ażeby ich tajemnice handlowe i państwowe nie zostały ujawnione.

5. Ani Rada, ani Komisja, ani Państwa Członkowskie, czy też ich urzędnicy nie ujawnią żadnej informacji otrzymanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, o której poufne traktowanie prosiła osoba dostarczająca, bez jej wyraźnej zgody. Nie będzie ujawniana, z wyjątkiem szczególnych przypadków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, wymiana informacji między Komisją a Państwami Członkowskimi, ani żadne informacje związane z konsultacjami przeprowadzanymi zgodnie z art. 25 lub konsultacjami określonymi w art. 10 ust. 9 i art. 11 ust. 10, ani żadne wewnętrzne dokumenty sporządzone przez władze Wspólnoty lub jej Państwa Członkowskie.

6. Informacja otrzymana na podstawie niniejszego rozporządzenia będzie użyta wyłącznie do celu, dla którego o nią wniesko wano.

Artykuł 30

Ujawnienie

1. Strony wnoszące skargi, importerzy i eksporterzy oraz reprezentujące ich stowarzyszenia, kraj pochodzenia i/lub kraj wywozu mogą żądać ujawnienia szczegółowych informacji leżących u podstaw faktów i okoliczności, na podstawie których wprowadzone zostały środki tymczasowe. Wnioski o ujawnienie informacji są składane w formie pisemnej niezwłocznie po wprowadzeniu środków tymczasowych, a ujawnienie następuje w formie pisemnej w najszybszym możliwym terminie.

2. Strony wspomniane w ust. 1 mogą wnosić o ostateczne ujawnienie istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których zamierza się zalecić wprowadzenie środków ostatecznych lub zakończenie dochodzenia, lub postępowanie bez wprowadzania środków, przy czym szczególną uwagę zwraca się na ujawnianie faktów lub okoliczności, które różnią się od tych wykorzystywanych przy wprowadzeniu środków tymczasowych.

3. Wnioski o ostateczne ujawnienie są kierowane do Komisji w formie pisemnej i przyjmowane w przypadku wprowadzenia ceł tymczasowych, przez okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od wprowadzenia takich ceł. Jeśli tymczasowe cła nie zostały nałożone, strony mogą składać wnioski o ostateczne ujawnienie w terminie określonym przez Komisję.

4. Ostateczne ujawnienie należy składać w formie pisemnej. Należy go dokonywać, uwzględniając w sposób należyty ochronę informacji poufnych, najszybciej jak to możliwe, jednak nie później niż na jeden miesiąc przed podjęciem ostatecznej decyzji zgodnie z art. 14 i 15. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić niektórych faktów lub okoliczności w danym momencie, zostają one ujawnione później, gdy tylko stanie się to możliwe. Ujawnienie nie wyklucza podjęcia kolejnej decyzji przez Komisję lub Radę, jeśli jednak decyzja taka opiera się na innych aktach i okolicznościach, wówczas muszą one być ujawnione najszybciej, jak to możliwe.

5. Oświadczenia złożone po dokonaniu ostatecznego ujawnienia będą wzięte pod uwagę tylko, jeśli zostaną zgłoszone w formie pisemnej w terminie określonym przez Komisję osobno dla

każdego przypadku, który to termin nie może być krótszy, niż 10 dni, z uwzględnieniem pilnego charakteru sprawy.

Artykuł 31

Interes Wspólnoty

1. Określenie, czy interes Wspólnoty domaga się podjęcia działań interwencyjnych, powinno opierać się na ocenie wszystkich interesów łącznie, z uwzględnieniem interesów przemysłu krajowego oraz użytkowników i konsumentów; określenie zgodnie z niniejszym artykułem dokonuje się tylko wówczas, gdy wszystkie strony miały szansę wyrazić swoją opinię zgodnie z ust. 2. W takim badaniu szczególna uwaga zostaje zwrócona na eliminację szkodliwych subsydiów, zakłócających stosunki handlowe oraz przywracanie rzeczywistej konkurencji. Środki, określone na podstawie stwierdzonych subsydiów i szkód, mogą nie być stosowane, jeśli władze, na podstawie wszystkich przedstawionych informacji, mogą wyraźnie dojść do wniosku, że wprowadzanie takich środków nie leży w interesie Wspólnoty.

2. Aby zapewnić solidną podstawę, na której władze mogą uwzględnić wszystkie opinie i informacje przy podejmowaniu decyzji, czy wprowadzić środki w interesie Wspólnoty, strony wnoszące skargi, importerzy i reprezentujące ich stowarzyszenia, organizacje reprezentujące użytkowników i konsumentów, mogą, w terminach określonych w powiadomieniu o wszczęciu dochodzenia w sprawie cła wyrównawczego, ujawnić się i przedłożyć Komisji informacje. Informacje te, lub ich odpowiednie podsumowania, będą udostępnione innym stronom określonym w niniejszym ustępie, a strony te są uprawnione do ustosunkowania się do tych informacji.

3. Strony, które postępowaly zgodnie z ust. 2, mogą wystąpić o wysłuchanie. Wnioski takie będą przyjmowane, jeśli zostaną złożone w terminie określonym w ust. 2 i jeśli podane będą powody, biorąc pod uwagę interes Wspólnoty, dlaczego strony powinny być wysłuchane.

4. Strony, które postępowaly zgodnie z ust. 2, mogą zgłaszać uwagi na temat zastosowania wszelkich nałożonych ceł tymczasowych. Uwagi takie będą przyjmowane w terminie jednego miesiąca od wprowadzenia takich środków, a ich odpowiednie podsumowania będą udostępniane innym stronom, które są uprawnione do ustosunkowania się do tych uwag.

5. Komisja bada wszelkie informacje dostarczone w należyty sposób i w stopniu, w jakim są one reprezentatywne, a wyniki analizy wraz z opinią w sprawach merytorycznych są przekazywane do Komitetu Doradczego. Różnice poglądów wyrażone w Komitecie są uwzględniane przez Komitet w każdej propozycji zgłaszanej zgodnie z art. 14 i 15.

6. Strony, które postępowaly zgodnie z ust. 2, mogą zażądać, aby zostały im ujawnione fakty i okoliczności, na podstawie których podjęte zostaną prawdopodobnie ostateczne decyzje. Informacje takie zostaną im ujawnione w stopniu, w jakim będzie to możliwe, bez uszczerbku dla każdej kolejnej decyzji podejmowanej przez Komisję lub Radę.

7. Informacje będą uwzględnione tylko wówczas, jeśli będą poparte rzeczywistymi dowodami potwierdzającymi ich słuszność.

Artykuł 32

Związki między środkami w zakresie ceł wyrównawczych a wielostronnymi środkami zaradczymi

Jeśli przywożone produkty podlegają jakimkolwiek środkom przeciwdziałającym, nałożonym w wyniku stosowania procedur rozstrzygania sporów zawartych w Porozumieniu w sprawie subsydiów, a środki te są odpowiednie dla eliminacji szkód spowodowanych przez subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych, wszelkie cła wyrównawcze nałożone na ten produkt będą natychmiast odpowiednio zawieszane lub uchylone.

Artykuł 33

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody w stosowaniu:

- a) specjalnych zasad ustanowionych w umowach zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi;
- b) rozporządzenia Wspólnoty w zakresie sektora rolniczego oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającego zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ⁽¹⁾, (EWG) nr 2730/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie glukozy i laktozy ⁽²⁾ oraz (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminą jaj kurzego i albuminą mleka ⁽³⁾; niniejsze rozporządzenie obowiązuje jako uzupełnienie do tych rozporządzeń oraz odstępowanie od tych przepisów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2931/95 (Dz.U. L 307 z 20.12.1995, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 104. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2916/95 (Dz.U. L 305 z 19.12.1995, str. 49).

- które stanowią przeszkodę dla stosowania celów wyrównawczych;
- c) specjalnych środków, pod warunkiem że takie działanie nie jest sprzeczne z zobowiązaniami wynikającymi z Układu GATT.

Artykuł 34

Uchylenie obowiązującego ustawodawstwa i środków przejściowych

Rozporządzenie (WE) nr 3284/94 traci moc.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 6 października 1997 r.

Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 3284/94 nie przesądza jednakże o ważności wszczętego postępowania.

Odniesienia do rozporządzeń (EWG) nr 2423/88 oraz (WE) nr 3284/94 są rozumiane, gdzie sytuacja tego wymaga, jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

W imieniu Rady

J. POOS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PRZYKŁADOWY WYKAZ SUBSYDIÓW WYWOZOWYCH

- a) Przekazywanie przez władze publiczne bezpośrednich subsydiów przedsiębiorstwom lub branżom przemysłowym podlegających wynikom w wywozie.
- b) Systemy zatrzymywania wpływów walutowych lub inne podobne praktyki obejmujące premię za wywóz.
- c) Opłaty za transport wewnętrzny i fracht od przesyłek przeznaczonych na wywóz, dokonywanych lub powierzonych przez rządy na warunkach korzystniejszych niż w przypadku przesyłek krajowych.
- d) Przekazywanie przez władze publiczne lub ich organy administracji, bezpośrednio lub pośrednio w ramach programów zleconych przez rząd, produktów przywożonych lub krajowych oraz usług przeznaczonych do produkcji towarów wywożonych, na warunkach korzystniejszych niż w przypadku przekazywania podobnych produktów lub usług stanowiących bezpośrednią konkurencję do wykorzystania do produkcji towarów przeznaczonych na rynek krajowy, jeśli (w przypadku produktów) warunki takie są bardziej korzystnie niż komercyjne warunki ⁽¹⁾ możliwe do uzyskania dla eksporterów na rynkach światowych.
- e) Pełne lub częściowe wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie, szczególnie odnoszące się do wywozu, podatków bezpośrednich ⁽²⁾ lub składek na opiekę społeczną zapłaconych lub należnych przedsiębiorstwom przemysłowym i handlowym ⁽³⁾.
- f) Przyznawanie specjalnych odliczeń bezpośrednio związanych z wywozem lub wynikami w wywozie w wysokości przekraczającej odliczenia odnoszące się do produktów przeznaczonych do konsumpcji krajowej przy ustalaniu podstawy obciążenia podatkami bezpośrednimi.
- g) Wyłączenie lub zwolnienie produkcji i dystrybucji produktów wywożonych z podatków pośrednich ⁽²⁾ przekraczających podatki nakładane na produkcję i dystrybucję podobnych produktów sprzedawanych do konsumpcji krajowej.
- h) Wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie kumulatywnych podatków pośrednich ⁽²⁾ pobieranych w pierwszej fazie obrotu od towarów lub usług przeznaczonych do produkcji towarów wywożonych, przekraczające wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie takich kumulatywnych podatków pośrednich pobieranych w pierwszej fazie obrotu od towarów i usług przeznaczonych do produkcji takich produktów sprzedawanych do konsumpcji krajowej; zastrzega się jednak, że jeśli kumulatywne podatki pośrednie pobierane w pierwszej fazie obrotu obciążają nakłady na produkcję wywożonego produktu (z uwzględnieniem normalnego odliczenia za odpady ⁽⁴⁾), to wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie kumulatywnych podatków pośrednich pobieranych w pierwszej fazie obrotu można stosować w odniesieniu do produktów wywożonych nawet wówczas, gdy wyłączenia, zwolnienia lub odroczenia nie stosuje się dla takich produktów sprzedawanych do konsumpcji krajowej. Pozycję tę należy interpretować zgodnie z wytycznymi w sprawie wykorzystywania nakładów w procesie produkcji zawartymi w załączniku II.
- i) Zwolnienie lub zwrot opłat przywozowych ⁽²⁾ przekraczający opłaty pobierane od przywożonych środków wykorzystywanych do produkcji produktu na wywóz (z uwzględnieniem normalnego odliczenia za odpady); zastrzega się jednak, że w określonych przypadkach firma może wykorzystać środki do produkcji z rynku

⁽¹⁾ Wyrazy „dostępne na warunkach handlowych” oznaczają, że wybór między produktami krajowymi a przywożonymi jest nieograniczony i zależy jedynie od względów o charakterze handlowym.

⁽²⁾ Do celów niniejszego rozporządzenia:

— wyrazy „podatki bezpośrednie” oznaczają podatki od wynagrodzeń, zysków, udziałów, opłat licencyjnych czynszów i innych form dochodu oraz podatki od nieruchomości,

— wyrazy „opłaty przywozowe” oznaczają cła, inne opłaty celne i inne opłaty skarbowe pobierane od przywozu, nie wymienione w niniejszej uwadze,

— wyrazy „podatki pośrednie” oznaczają podatek od sprzedaży, podatki akcyzowe, podatki obrotowe, podatki od wartości dodanej, podatki z tytułu koncesji, opłaty skarbowe, opłaty od przelewów, podatki od zapasów i wyposażenia, podatki graniczne, oraz wszelkie inne podatki inne niż podatki bezpośrednie i opłaty przywozowe,

— wyrazy „podatki pośrednie wstępnej fazy” oznaczają podatki pobierane od towarów lub usług bezpośrednio lub pośrednio wykorzystywanych w wytwarzaniu produktu,

— wyrazy podatki pośrednie „kumulatywne” oznaczają podatki z różnych etapów pobierane w przypadku braku mechanizmu kolejnego kredytowania podatku, jeśli opodatkowane towary lub usługi na jednym etapie produkcji są wykorzystywane w kolejnym etapie produkcji,

— wyrazy „kumulatywne podatki pośrednie” oznaczają podatki wielofazowe nakładane wówczas, gdy nie istnieje mechanizm kolejnego uznawania podatku, jeśli towary lub usługi podlegające opodatkowaniu w jednej fazie produkcji są wykorzystywane w kolejnej fazie produkcji,

— wyrazy „zwolnienie” z podatków obejmują refundację lub ulgi podatkowe, wyrazy „zwolnienie lub zwroty” obejmują pełne

⁽³⁾ Odroczenie może nie oznaczać subsydium wywozowego w przypadku, gdy pobierane są kwoty odsetek.

⁽⁴⁾ Litera h) nie ma zastosowania do systemów podatku od wartości dodanej oraz korekty podatku granicznego; problem nadmiernego zwolnienia z podatku od wartości dodanej jest omówiony wyłącznie w lit. g).

krajowego równe przywożonym środkom pod względem jakości i właściwości jako ich substytut w celu skorzystania z tego przepisu, jeśli zarówno działania w przywozie jak i odpowiadające im działania w wywozie mają miejsce w rozsądnym terminie nieprzekraczającym dwóch lat. Pozycję tę należy interpretować zgodnie z wytycznymi w sprawie wykorzystania środków w procesie produkcji zawartymi w załączniku II oraz wytycznymi przy ustalaniu systemów substytucji cel zwrotnych jako subsydiów eksportowych zawartymi w załączniku III.

- j) Udzielenie przez władze publiczne (lub specjalne instytucje kontrolowane przez władze publiczne) gwarancji kredytów eksportowych lub programy ubezpieczeń, ubezpieczenia lub programy gwarancji przed wzrostem kosztów wywożonych produktów lub programy ubezpieczenia ryzyka kursowego według stawek premiowych, które są niewystarczające na pokrycie długoterminowych kosztów operacyjnych i strat z tytułu programów.
- k) Udzielenie przez władze publiczne (lub specjalne instytucje kontrolowane i/lub działające w imieniu władz publicznych) kredytów eksportowych o oprocentowaniu niższym od tego, które muszą zapłacić z tytułu zaangażowanych funduszy (lub które należałoby zapłacić za pożyczanie na międzynarodowym rynku kapitałowym dla uzyskania funduszy o tych samych terminach wymagalności i innych warunkach kredytowych oraz denominowanych w tej samej walucie, co kredyt eksportowy) lub opłacanie przez nie całości lub części kosztów ponoszonych przez eksporterów lub instytucje finansowe dla uzyskania kredytów, w stopniu w jaki są wykorzystane jako zabezpieczenie korzyści materialnej w zakresie warunków kredytów eksportowych.

Zastrzega się jednak, że jeśli członek WTO (Światowej Organizacji Handlu) jest stroną międzynarodowej instytucji ds. kredytów eksportowych, w której uczestniczy przynajmniej 12 członków założycieli na dzień 1 stycznia 1979 r. (lub następcą instytucji, który został przyjęty przez tych członków założycieli), lub jeśli w praktyce członek WTO stosuje przepisy dotyczące oprocentowania stosownej instytucji, wówczas praktyka w zakresie kredytów eksportowych, która jest zgodna z tymi przepisami, nie będzie uważana za subsydlum wywozowe.

- l) Wszelkie inne opłaty pokrywane ze środków publicznych stanowią subsydlum wywozowe w rozumieniu art. XVI GATT z 1994 r.

ZAŁĄCZNIK II

WYTYCZNE DOTYCZĄCE WYKORZYSTANIA ŚRODKÓW W PROCESIE PRODUKCJI ⁽¹⁾

I

1. Systemy ulg w podatkach pośrednich umożliwiają wyłączenie, zwolnienie lub odroczenie kumulatywnych podatków pośrednich pobieranych we wstępnej fazie od środków produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego (z uwzględnieniem normalnego odliczenia za odpady). Podobnie systemy zwrotu ceł przywózowych umożliwiają zwolnienie lub zwrot opłat przywózowych pobieranych od środków produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego (z uwzględnieniem normalnego odliczenia za odpady).
2. Przykładowy wykaz subsydiów wywozowych w załączniku I odnosi się do wyrazów „środki do produkcji wykorzystywane do produkcji produktu wywożonego” w lit. h) i i). Zgodnie z lit. h) systemy ulg w podatkach pośrednich mogą stanowić subsydlum wywozowe w stopniu, w jakim powodują wyłączenie, zwolnienia, lub odroczenie kumulatywnych podatków pośrednich pobieranych we wstępnej fazie w wysokości przekraczającej sumę podatków faktycznie pobranych od środków produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego. Zgodnie z lit. i) systemy zwrotu ceł przywózowych mogą stanowić subsydlum wywozowe w stopniu, w jakim powodują zwolnienia lub zwrot opłat wywozowych w wysokości przekraczającej sumę takich opłat faktycznie pobranych od środków do produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego. Obie litery określają, że normalne odliczenie za odpady musi być dokonana w ustaleniach dotyczących wykorzystania środków produkcji do produkcji produktu wywożonego. Litera i) przewiduje również substytucję, tam gdzie jest to stosowne.

II

3. Sprawdzając, czy środki do produkcji są wykorzystane do produkcji produktu wywożonego, jako część dochodzenia w sprawie cła wyrównawczego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Komisja musi normalnie postępować, opierając się na następującej podstawie.
4. W przypadku domniemania, że system ulg w podatku pośrednim lub system zwrotu ceł przywózowych stanowi subsydlum w formie nadmiernej ulgi lub nadmiernego zwrotu podatków pośrednich lub opłat przywózowych od środków do produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu wywożonego, Komisja w normalnym trybie musi stwierdzić, czy władze publiczne kraju wywozu posiadają i stosują system lub procedurę sprawdzania, które środki do produkcji były wykorzystane do produkcji produktu wywożonego i w jakiej ilości. Jeśli zostanie stwierdzone, że stosowany jest taki system lub procedura, wówczas Komisja musi w normalnym trybie zbadać, czy taki system lub procedura są uzasadnione, skuteczne dla celów, dla których zostały powołane i czy są oparte na ogólnie przyjętych praktykach handlowych w kraju wywozu. Komisja może uznać za konieczne przeprowadzenie, zgodnie z art. 26 ust. 2, określonych testów praktycznych w celu zweryfikowania informacji lub upewnienia się, że system lub procedura są skutecznie stosowane.
5. W przypadku gdy nie istnieje taki system lub procedura, gdy jest on nieuzasadniony lub gdy jest wprowadzany i uznany za uzasadniony, ale stwierdzono, że nie został zastosowany lub zastosowany w sposób nieskuteczny, dalsze badania przeprowadzone w kraju wywozu w oparciu o faktycznie zaangażowane środki do produkcji będą musiały być normalnie przeprowadzone w celu stwierdzenia, czy miały miejsca nadpłaty. Jeśli Komisja uzna to za niezbędne, dalsze badania mogą być prowadzone zgodnie z ust. 4.
6. Komisja musi normalnie traktować środki do produkcji jako fizycznie włączone, o ile takie środki są wykorzystywane w procesie produkcji i są fizycznie obecne w produkcie wywożonym. Środki do produkcji nie muszą znajdować się w produkcie finalnym w tej samej formie, w jakiej wprowadzono je do procesu produkcji.
7. Wyznaczając wielkość określonego środka do produkcji, jaka jest wykorzystana w produkcji produktu wywożonego, należy uwzględnić „normalne odliczenie na odpady” i odpady takie należy normalnie traktować jako wykorzystane w produkcji produktu wywożonego. Termin „odpady” odnosi się do tej części danego środka do produkcji, która pełni niezależnej funkcji w procesie produkcji, nie jest wykorzystywana do produkcji

⁽¹⁾ Środki do produkcji wykorzystywane w procesie produkcji są środkami fizycznie włączonymi, energia elektryczna, paliwa i oleje zużyte w procesie produkcji i katalizatory, które są wykorzystane w procesie ich użycia do otrzymania wywożonego produktu.

produktu wywożonego (z takich względów jak nieproduktywność) i która nie jest odzyskiwana, wykorzystywana lub sprzedawana przez tego samego producenta.

8. Określenie przez Komisję, czy żądane odliczenie na odpady jest „normalne”, musi uwzględnić proces produkcji, przeciętne doświadczenie w danej branży przemysłu w kraju wywozu i inne czynniki techniczne. Komisja musi mieć na uwadze, że istotną kwestią jest to, czy władze w kraju wywozu w sposób uzasadniony wyliczyły ilość odpadów w przypadku, gdy ilość ta ma być uwzględniona w podatku, obniżeniu cła lub zwolnieniu.

ZAŁĄCZNIK III

WYTYCZNE DLA OKREŚLENIA SYSTEMÓW SUBSTYTUCJI CEŁ ZWROTNYCH JAKO SUBSYDIÓW WYWOZOWYCH

I

Systemy ceł zwrotnych umożliwiają refundację lub zwrot opłat przywozowych od środków wykorzystywanych w procesie produkcji innego produktu i w przypadku gdy wywóz tego ostatniego zawiera krajowe środki do produkcji tej samej jakości i o tych samych właściwościach jak zgłoszone dla przywiezionych środków do produkcji. Zgodnie z lit. i) załącznika I systemy substytucji ceł zwrotnych mogą stanowić subsydlum wywozowe w stopniu, w jaki powodują nadwyżkę zwrotu opłat przywozowych pobranych początkowo od przywożonych środków do produkcji, dla których wystąpiono z żądaniem zwrotu.

II

Przy analizie każdego systemu substytucji ceł zwrotnych jako elementu badania cła wyrównawczego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem Komisja musi normalnie postępować w oparciu o następującą podstawę:

1. litera i) załącznika I określa, że środki do produkcji z rynku krajowego mogą zostać zastąpione środkami przywożonymi do produkcji produktu przeznaczonego do wywozu pod warunkiem że środki te są równe co do ilości, są tej samej jakości oraz mają te same właściwości jak zastępowane środki przywożone. Ważne jest istnienie systemu lub procedury weryfikacji, ponieważ umożliwiają one władzom publicznym kraju wywozu zapewnienie i wykazanie, że ilość środków do produkcji, dla których zgłaszany jest wniosek o zwrot cła, nie przekracza ilości podobnych produktów wywożonych, w dowolnej formie, oraz że nie występuje zwrot opłat przywozowych w wysokości przekraczającej sumę pierwotnie pobranych opłat od danych przywożonych środków do produkcji;
2. gdy istnieje domniemanie, że system substytucji ceł zwrotnych oznacza subsydlum, Komisja normalnie musi najpierw stwierdzić, czy władze publiczne kraju wywozu posiadają i stosują system weryfikacji lub procedurę. Jeśli zostanie stwierdzone, że stosowany jest taki system lub procedura, wówczas Komisja normalnie musi zbadać procedury weryfikacji, aby stwierdzić, czy są one uzasadnione, skuteczne dla zamierzonych celów i oparte na ogólnie przyjętych praktykach handlowych w kraju wywozu. W stopniu, w jakim procedury są określone dla spełnienia tego testu i są skutecznie stosowane, zakłada się, że nie istnieje żadne subsydlum. Komisja może uznać za niezbędne przeprowadzenie, zgodnie z art. 26 ust. 2, określonych testów praktycznych w celu zweryfikowania informacji lub w celu upewnienia się, że procedury weryfikacji są skutecznie stosowane;
3. w przypadku gdy nie istnieją procedury weryfikacji, gdy są nieuzasadnione lub gdy te procedury są ustanowione i uznane za uzasadnione jednak, jak stwierdzono, nie są stosowane albo nie są stosowane skutecznie, może wystąpić subsydlum. W takich przypadkach wymagane będzie przeprowadzenie przez kraj wywozu dalszych badań w oparciu o zawarte transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty. Jeśli Komisja uzna to za konieczne, dalsze badanie może być prowadzone zgodnie z pkt 2;
4. istnienie przepisów dotyczących substytucji ceł zwrotnych, na mocy których eksporterzy mają prawo wyboru konkretnych wysyłek w przywozie, dla których występują z żądaniem zwrotu, nie powinno samo w sobie być uważane za podstawę do przekazania subsydlum;
5. należałoby przyjąć, że nadmierny zwrot opłat przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika 1 występuje w przypadku, gdy władze publiczne wypłacają odsetki od dowolnych kwot refundowanych w ramach systemów ceł zwrotnych w wysokości, w jakiej odsetki są faktycznie płacone lub należne.

ZAŁĄCZNIK IV

(Niniejszy załącznik stanowi powtórzenie załącznika II do Porozumienia w sprawie rolnictwa. Wszelkie terminy i wyrażenia niewyjaśnione i niezrozumiałe należy interpretować w kontekście tego Porozumienia).

WSPARCIE KRAJOWE: PODSTAWA WYŁĄCZENIA ZE ZOBOWIĄZAŃ DO OBNIŻKI

1. Środki wsparcia krajowego, na podstawie których zgłaszane są wnioski o wyłączenie ze zobowiązań do obniżki, muszą spełniać podstawowy wymóg, iż nie powodują żadnych lub co najwyżej minimalne zakłócenia w handlu lub skutków dla produkcji. Zatem, wszelkie środki, na podstawie których zgłaszane jest wyłączenie, muszą spełniać następujące podstawowe kryteria:
  - a) wsparcie, o którym mowa, jest świadczone w ramach programu rządowego finansowanego ze środków publicznych (w tym utracone dochody publiczne), które nie obejmują transferów od klientów;

oraz,
  - b) wsparcie, o którym mowa, nie spowoduje wsparcia cenowego dla producentów;

oraz szczególne kryteria polityki i warunki wymienione poniżej.

Państwowe programy usług

2 Usługi ogólne

Polityka w tej dziedzinie obejmuje wydatki (lub utracone dochody) związane z programami, w ramach których oferowane są usługi lub świadczenia na rzecz rolnictwa lub społeczności wiejskiej. Nie obejmują one bezpośrednich wypłat dla producentów lub przetwórców. Programy takie, które obejmują, lecz nie ograniczają się do poniższego wykazu, muszą spełnić następujące ogólne kryteria ust. 1 oraz szczególne warunki polityki określone poniżej:

- a) badania, w tym badania ogólne, badania związane z programami ochrony środowiska oraz programy badawcze związane z poszczególnymi produktami;
- b) kontrole w zakresie szkodników i chorób, w tym ogólne i specyficzne dla danego produktu metody kontroli w zakresie szkodników i chorób, jak np. systemy wczesnego ostrzegania, kwarantanna i zniszczenie;
- c) usługi szkoleniowe, w tym placówki szkolenia ogólnego i specjalistycznego;
- d) usługi w zakresie upowszechniania wiedzy i doradztwa, w tym udzielanie środków dla ułatwienia przepływu informacji i wyników badań dla producentów i konsumentów;
- e) usługi w zakresie kontroli, w tym usługi kontroli ogólnej i kontroli poszczególnych produktów do celów związanych ze zdrowiem, bezpieczeństwem, klasyfikacją i standaryzacją;
- f) usługi w zakresie marketingu i promocji, w tym informacji rynkowej, doradztwa i promocji odnoszącej się do poszczególnych produktów, z wyłączeniem wydatków na niewymienione cele, które mogą być wykorzystane przez sprzedawców dla obniżenia ceny sprzedaży lub przyznania nabywcom bezpośrednich korzyści ekonomicznych; oraz
- g) usługi w zakresie infrastruktury, w tym związane z siecią elektryczną, drogami i innymi środkami transportu, urządzeniami rynkowymi i portowymi, urządzeniami wodociągowymi, zaporami i systemami odwadniania oraz prace infrastrukturalne związane z programami ochrony środowiska. W każdym przypadku wydatki będą przeznaczane jedynie na zaopatrzenie lub inwestycje w środki trwałe, z wyłączeniem subsydiowanego zaopatrzenia gospodarstw rolnych w urządzenia inne niż dla stworzenia sieci ogólnie dostępnych obiektów użyteczności publicznej. Wydatki nie będą obejmować subsydiów na środki do produkcji lub koszty operacyjne, lub preferencyjne opłaty dla użytkownika.

3. *Utrzymywanie zapasów przez władze publiczne do celów bezpieczeństwa żywnościowego* ⁽¹⁾

Wydatki (lub utracone dochody) związane z gromadzeniem i utrzymywaniem zapasów produktów stanowią integralną część programu bezpieczeństwa żywnościowego określonego w ustawodawstwie krajowym. Może on obejmować pomoc rządową dla prywatnego składowania produktów jako część takiego programu.

Wielkość zapasów musi odpowiadać ustalonym wcześniej celom związanym wyłącznie z bezpieczeństwem żywnościowym. Proces gromadzenia zapasów i ich zbywania musi być przejrzysty pod względem finansowym. Zakupy żywności przez rząd są dokonywane po bieżących cenach rynkowych, a sprzedaż żywności z zapasów odbywa się po cenach nie niższych niż bieżące ceny rynkowe dla produktów danej jakości.

4. *Krajowa pomoc żywnościowa* ⁽²⁾

Wydatki (lub utracone dochody) związane z przekazywaniem krajowej pomocy żywnościowej dla ludności potrzebującej.

Uprawnienia do otrzymania pomocy żywnościowej muszą spełniać wyraźnie określone kryteria związane z celami w zakresie wyżywienia. Pomoc taka jest świadczona w formie bezpośredniego przekazywania żywności osobom uprawnionym lub zapewnienie osobom uprawnionym środków na zakup żywności po cenach rynkowych lub subsydiowanych. Zakupy żywności przez władze publiczne są dokonywane według bieżących cen rynkowych, a finansowanie i administrowanie taką pomocą musi być przejrzyste.

5. *Bezpośrednie wypłaty dla producentów*

Wsparcie udzielone w formie bezpośrednich wypłat (lub utracone dochody, w tym świadczenia niepieniężne) dla producentów, którzy zgłaszają wnioski o wyłączenie ze zobowiązań do obniżki, musi spełniać podstawowe wymagania określone w ust. 1 oraz kryteria specyficzne stosujące się do indywidualnych rodzajów bezpośrednich wypłat, określonych w ust. 6–13. W przypadku zgłoszenia wniosku o wyłączenie z obniżki dla jakiegokolwiek istniejącej lub nowego rodzaju bezpośredniej wypłaty innej niż wymienione w ust. 6–13 muszą one spełniać kryteria z ust. 6 lit. b)–e), niezależnie do ogólnych kryteriów określonych w ust. 1.

6. *Wsparcie dochodów oddzielonych od produkcji*

- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalone na podstawie wyraźnie określonych kryteriów, takich jak dochód, status producenta lub właściciela, wykorzystanie czynnika produkcji lub poziom produkcji w określonym i stałym okresie bazowym.
- b) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana, ani oparta na rodzaju lub wielkości produkcji (włączając jednostki inwentarza żywego) realizowanej przez producenta w dowolnym roku po upływie okresu bazowego.
- c) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana, ani oparta na cenach krajowych lub międzynarodowych stosowanych do produkcji w dowolnym roku po upływie okresu bazowego.
- d) Wysokość takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana, ani oparta na zaangażowanych czynnikach produkcji w dowolnym roku po upływie okresu podstawowego.
- e) Do otrzymania takich wypłat nie jest wymagana żadna produkcja.

7. *Finansowy udział rządu w programie ubezpieczenia dochodu i programie gwarancji dochodu netto*

- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalone na podstawie utraty dochodów, biorąc pod uwagę wyłącznie dochód osiągany z rolnictwa, która przekracza 30 % średniego dochodu brutto lub równoważnik w przeliczeniu na dochód netto (z wyłączeniem jakichkolwiek wypłat w ramach tego samego lub podobnych

⁽¹⁾ Do celów ust. 3 niniejszego załącznika rządowe programy gromadzenia zapasów dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w krajach rozwijających się, których działanie jest przejrzyste i prowadzone zgodnie z oficjalnie publikowanymi obiektywnymi kryteriami lub wytycznymi uważane są za zgodne z przepisami niniejszego ustępu, włączając programy, w ramach których zapasy środków spożywczych do celów bezpieczeństwa żywnościowego są nabywane lub wprowadzane na rynek po cenach regulowanych pod warunkiem, że różnica między ceną nabycia a zewnętrzną ceną referencyjną jest uwzględniona w AMS.

⁽²⁾ Do celów ust. 3 i 4 niniejszego załącznika przekazywanie środków spożywczych po subsydiowanych cenach w celu spełnienia wymagań żywnościowych ubogiej biednej ludności miejskiej i wiejskiej w krajach rozwijających się w sposób regularny i po rozsądnych cenach uważa się za zgodne z przepisami niniejszego ustępu.

- programów) z okresu trzech poprzednich lat lub wartość średnią za trzy lata na podstawie ostatnich pięciu lat, wyłączając wartość najwyższą i najniższą. Każdy producent spełniający ten warunek jest uprawniony do otrzymania wypłat.
- b) Kwota wypłat kompensuje mniej niż 70 % utraty dochodu producenta w roku, w którym producent uzyskuje uprawnienia do otrzymania tej pomocy.
  - c) Kwota każdej takiej wypłaty odnosi się wyłącznie do dochodu; nie jest związana z rodzajem lub wielkością produkcji (włączając jednostki żywego inwentarza) realizowanej przez producenta, cenami krajowymi lub międzynarodowymi stosowanymi do takiej produkcji, zaangażowanymi czynnikami produkcji.
  - d) W przypadku gdy producent otrzymuje w tym samym roku wypłaty na mocy niniejszego ustępu i ust. 8 (pomoc z tytułu klęsk żywiołowych), łączna kwota wypłat nie przekracza 100 % ogólnej straty producenta.
8. *Wypłaty (dokonywane bezpośrednio lub z udziałem finansowym rządu w programach ubezpieczenia zbiorów) jako pomoc w sytuacji klęsk żywiołowych*
- a) Uprawnienia do takich wypłat powstają jedynie w wyniku formalnego uznania przez władze państwowe, że wystąpiła lub ma miejsce klęska żywiołowa lub podobna klęska (w tym wybuch choroby, epidemia szkodników, wypadki nuklearne i działania wojenne na terytorium danego państwa); ponadto są one ustalane na podstawie straty produkcyjnej, która przekracza 30 % średniej wartości produkcji z trzech poprzednich lat lub średniej wartości za okres trzech lat na podstawie ostatnich pięciu lat, wyłączając wartość najwyższą i najniższą.
  - b) Wypłaty dokonane w związku z klęską żywiołową odnoszą się wyłącznie do utraty dochodu, inwentarza żywego (w tym wypłaty związane z weterynaryjnym leczeniem zwierząt), ziemi lub innych czynników produkcji w wyniku danej klęski żywiołowej.
  - c) Wypłaty kompensują nie więcej niż koszt całkowity poniesionych strat i nie zawierają instrukcji ani lub specyfikacji co do rodzaju i ilości produkcji w przyszłości.
  - d) Płatności dokonywane podczas klęski żywiołowej nie przekraczają poziomu wymaganego dla zapobiegania lub złagodzenia dalszych strat określonych w kryterium b).
  - e) W przypadku gdy producent otrzymuje w tym samym roku wypłaty na mocy niniejszego ustępu i ust. 7 (program ubezpieczenia dochodów i program gwarancji dochodów netto), łączna kwota wypłat nie przekracza 100 % ogólnej straty producenta.
9. *Pomoc w zakresie strukturalnego dostosowania w ramach programów emerytalnych dla producentów*
- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalane przez odniesienie do wyraźnie określonych kryteriów w programach, mających na celu przyspieszenie przejścia na emeryturę osób zaangażowanych w produkcję rolną przeznaczoną na rynek lub ich przeniesienie się do działalności niezwiązanej z rolnictwem.
  - b) Wypłaty są uzależnione od całkowitego i stałego wycofania się odbiorców z produkcji produktów rolnych przeznaczonych na rynek.
10. *Pomoc w zakresie strukturalnego dostosowania w ramach programów ograniczenia wykorzystania zasobów*
- a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalane przez odniesienie do wyraźnie określonych kryteriów w programach, mających na celu wycofanie ziemi lub innych zasobów, włączając inwentarz żywy, z produkcji rolnej przeznaczonej na rynek.
  - b) Wypłaty są uzależnione od wycofania ziemi z produkcji rolnej przeznaczonej na rynek przez okres minimum trzech lat, a w przypadku inwentarza żywego – od uboju lub ostatecznego jego zbycia.
  - c) Z wypłatami nie wiążą się żadne wymagania ani określenie alternatywnego wykorzystania ziemi lub innych zasobów zaangażowanych w produkcję produktów rolnych przeznaczoną na rynek.
  - d) Wypłaty nie są związane ani z żadnym rodzajem lub wielkością produkcji ani z cenami krajowymi lub międzynarodowymi stosowanymi do produkcji realizowanej z wykorzystaniem ziemi lub innych zasobów pozostających w produkcji.

11. *Pomoc w zakresie strukturalnego dostosowania w ramach pomocy inwestycyjnej*
    - a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalane przed odniesieniem do wyraźnie określonych kryteriów programów rządowych mających na celu finansową i rzeczową restrukturyzację działalności producenta w odpowiedzi na obiektywnie przedstawioną strukturalną, szczególnie niekorzystną sytuację. Uprawnienia do korzystania z tych programów są także ustalane w oparciu o wyraźnie określony rządowy program reprivatyzacji gruntów rolnych.
    - b) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na rodzaju lub wielkości produkcji (łącznie z jednostkami żywego inwentarza) realizowanej przez producenta w dowolnym roku po upływie okresu bazowego, z wyjątkiem określonym w kryterium e).
    - c) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na cenach krajowych lub międzynarodowych stosowanych do produkcji podejmowanej w dowolnym roku po upływie okresu bazowego.
    - d) Wypłaty są realizowane jedynie przez okres niezbędny do realizacji inwestycji, w odniesieniu do której zostały one przekazane.
    - e) Wypłaty nie stanowią upoważnienia ani w żaden inny sposób nie wyznaczają, jakie produkty rolne są produkowane przez odbiorcę, z wyjątkiem wymagania, aby nie produkował on określonego produktu.
    - f) Wypłaty są ograniczone do kwot niezbędnych dla skompensowania strukturalnych niekorzystnych warunków gospodarowania
  12. *Wypłaty w ramach programów ochrony środowiska*
    - a) Uprawnienia do takich wypłat są ustalane jako element wyraźnie określonego rządowego programu ochrony środowiska lub zachowania zasobów i uzależnione od spełnienia specyficznych warunków w ramach programu rządowego, włączając warunki odnoszące się do metod produkcji lub środków do produkcji.
    - b) Kwota wypłat jest ograniczona do wydatków nadzwyczajnych lub utraty dochodu, które mają miejsce w wyniku stosowania programu rządowego.
  13. *Wypłaty w ramach programów pomocy regionalnej*
    - a) Uprawnienia do takich wypłat są ograniczone do producentów w regionach o szczególnie niekorzystnych warunkach. Każdy taki region musi stanowić wyraźnie określony przyległy obszar geograficzny o możliwej do zdefiniowania tożsamości gospodarczej i administracyjnej, uznany za znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji w oparciu o neutralne i obiektywne kryteria wyraźnie przedstawione w przepisach prawa lub rozporządzeniu i wykazujący, że trudności regionu wynikają nie tylko z bieżących okoliczności.
    - b) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana, ani oparta na rodzaju lub wielkości produkcji (łącznie z jednostkami żywego inwentarza) realizowanej przez producenta w dowolnym roku po upływie okresu bazowego w celu innym niż ograniczenie produkcji.
    - c) Kwota takich wypłat w dowolnym roku nie jest związana ani oparta na cenach krajowych lub międzynarodowych stosowanych do produkcji w dowolnym roku po upływie okresu bazowego.
    - d) Wypłaty są dokonywane tylko na rzecz producentów w uprawnionych regionach, jednak będą one ogólnie dostępne dla wszystkich producentów w takich regionach.
    - e) W przypadku czynników produkcji wypłaty są dokonywane według stawek degresywnych ponad poziomem progowym dla danego czynnika.
    - f) Wypłaty są ograniczone do wydatków nadzwyczajnych lub utraty dochodu, które mają miejsce w związku z podjęciem produkcji rolnej na wskazanym obszarze.
-